

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

65. aastakäik

30. mai 2022

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2022/C 213/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2022/C 213/02	Kohtuasi C-116/20: Euroopa Kohtu (teine koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Curtea de Apel Timișoara eelotsusetaotlus – Rumeenia) – SC Avio Lucos SRL versus Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj ja Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central (Eelotsusetaotlus – Põllumajandus – Ühine põllumajanduspoliitika – Otsetoetuskavad – Ühiseeskirjad – Ühtse pindalatoetuse kava – Määrus (EÜ) nr 73/2009 – Artikli 2 punkt c – Mõiste „põllumajanduslik tegevus” – Artikkel 35 – Määrus (EÜ) nr 1122/2009 – Riigisisesed õigusnormid, mis kohustavad ära näitama õigusliku aluse, mis võimaldab kasutada põllumajandusmaad, mis anti põllumajandustootjale kasutada kontsessioonilepinguga, ning mis seavad sellise lepingu kehtivuse sõltuvusse nõudest, et tulevane kontsessioonär peab olema loomakasvataja või -omanik – Karjamaa kontsessioonär, kes on sõlminud koostöölepingu loomakasvatajatega – Kohtuotsuse seadusjärgne) . . .	2
2022/C 213/03	Kohtuasi C-140/20: Euroopa Kohtu (suurkoda) 5. aprilli 2022. aasta otsus (Supreme Courti eelotsusetaotlus – Iirimaa) – G.D. versus The Commissioner of An Garda Síochána, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Attorney General (Eelotsusetaotlus – Isikuandmete töötlemine elektroonilise side sektoris – Side konfidentsiaalsus – Elektroonilise side teenuste osutajad – Liiklus- ja asukohaandmete üldine ja vahet tegemata säilitamine – Juurdepääs säilitatud andmetele – Kohtulik järelkontroll – Direktiiv 2002/58/EÜ – Artikli 15 lõige 1 – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artiklid 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõige 1 – Liikmesriigi kohtu võimalus piirata liidu õigusega vastuolus oleva riigisese õiguse kehtetuks tunnistamise mõju ajaliselt – Välistamine)	3

2022/C 213/04	Kohtuasi C-161/20: Euroopa Kohtu (suurkoda) 5. aprilli 2022. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu (Tühistamishagi – Nõukogu otsus, mis sisaldub alaliste esindajate komitee (COREPER) 5. veebruari 2020. aasta aktis, millega kiidetakse heaks Rahvusvahelisele Mereorganiatsiooni (IMO) ettepaneku esitamine seoses olelusringi suuniste kehtestamisega kestlikest alternatiivkütustest (allikast paagini) tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste prognoosimiseks – ELL artikli 17 lõige 1 – Euroopa Liidu esindamine välissuhetes – Ettepaneku edastamine IMO-le nõukogu eesistujariigiks oleva liikmesriigi poolt liikmesriikide ja komisjoni nimel)	5
2022/C 213/05	Kohtuasi C-176/20: Euroopa Kohtu (teine koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Curtea de Apel Alba Iulia eelotsusetaotlus – Rumeenia) – SC Avio Lucos SRL versus Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central (Eelotsusetaotlus – Põllumajandus – Ühine põllumajanduspoliitika – Otsetoetuskavad – Ühiseeskirjad – Ühtse pindalatoetuse kava – Määrus (EL) nr 1307/2013 – Artikli 4 lõike 1 punktid a ja c ning lõike 2 punkt b – Riigisisesed õigusnormid, milles on otsetoetuse saamise tingimuseks seatud see, et põllumajandustootjal endal on loomad – Artikli 9 lõige 1 – Mõiste „aktiivne põllumajandustootja“ – Määrus (EL) nr 1306/2013 – Artikkel 60 – Kõrvalehoidmisklausel – Mõiste „kunstlikult tekitatud tingimused“)	5
2022/C 213/06	Kohtuasi C-228/20: Euroopa Kohtu (teine koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Niedersächsisches Finanzgerichti eelotsusetaotlus – Saksamaa) – I GmbH versus Finanzamt H (Eelotsusetaotlus – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 132 lõike 1 punkt b – Maksuvabastused teatavate tegevuste puhul avalikes huvides – Haiglaravi ja meditsiiniteenuste maksuvabastus – Erahagla – Nõuetekohaselt tunnustatud asutus – Võrreldavad sotsiaalsed tingimused)	6
2022/C 213/07	Kohtuasi C-236/20: Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna eelotsusetaotlus – Itaalia) – PG versus Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri (Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkulepe tähtjalise töö kohta – Klauslid 2 ja 4 – Euroopa Töandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt sõlmitud raamkokkulepe osalise tööaja kohta – Klausel 4 – Diskrimineerimiskeelu põhimõte – Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel – Rahukohtunikud ja kutselised kohtunikud – Klausel 5 – Meetmed, mille eesmärk on kohaldada sanktsioone tähtjaliste lepingute kasutamise kuritarvitamise eest – Direktiiv 2003/88/EÜ – Artikkel 7 – Õigus tasustatud põhipuhkusele)	7
2022/C 213/08	Kohtuasi C-333/20: Euroopa Kohtu (viies koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Berlin Chemie A. Menarini SRL versus Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București (Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 44 – Teenuste osutamise koht – Rakendusmäärus (EL) nr 282/2011 – Artikli 11 lõige 1 – Teenuste osutamine – Maksustamise koht – Mõiste „püsiv tegevuskoht“ – Liikmesriigi äriühing, mis on seotud teises liikmesriigis asuva äriühinguga – Inimeste ja tehniliste vahendite poolest sobiv struktuur – Võime saada ja kasutada püsivale tegevuskohale vajalikke teenuseid – Turundus-, regulatsiooni-, reklaami- ja esindamisteenuste osutamine seotud äriühingu poolt teenuseid saanud äriühingule)	8
2022/C 213/09	Kohtuasi C-342/20: Euroopa Kohtu (teine koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Helsingin hallinto-oikeuse eelotsusetaotlus – Soome) – A SCPI versus Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (Eelotsusetaotlus – Maksustamine – ELTL artiklid 63 ja 65 – Kapitali vaba liikumine – Piirangud – Juriidiliste isikute tulumaks – Investeeringufondide maksuvabastus – Maksuvabastuse tingimused – Tingimus, et tegemist peab olema lepingulise fondiga)	9
2022/C 213/10	Kohtuasi C-385/20: Euroopa Kohtu (neljas koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Juzgado de Primera Instancia n°49 de Barcelona eelotsusetaotlus – Hispaania) – EL, TP versus Caixabank SA (Eelotsusetaotlus – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Direktiiv 93/13/EMÜ – Tõhususe põhimõte – Võrdvärsuse põhimõte – Lepingutingimuse ebaõigluse tuvastamise kohtumenetlus – Liikmesriigi kohtu pädevus omal algatusel kontrollida – Kohtukulude kindlaksmääramise riigisene menetlus – Advokaaditasuna hüvitatavad kulud)	9

2022/C 213/11	Kohtuasi C-429/20 P: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus – Solar Ileias Bompaina AE <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Riigiabi – Taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia turg – Liikmesriigi õigusnormid, mille tagajärjel antakse väidetav eelis elektritarnijatele – Euroopa Komisjonile esitatud kaebus – Otsus jätta läbi vaatamata ilma ametlikku uurimismenetlust algatamata – Tühistamishagi – Määrus (EL) 2015/1589 – Artikli 1 punkt h – Mõiste „huvitatud pool“ – Vastuvõetamatus)	10
2022/C 213/12	Liidetud kohtuasjad C-447/20 ja C-448/20: Euroopa Kohtu (neljas koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Supremo Tribunal Administrativo eelotsusetaotlus – Portugal) – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) <i>versus</i> LM (C-447/20), BD, Autoridade Tributária e Aduaneira (C-448/20) (Eelotsusetaotlus – Määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 – Euroopa Liidu omavahendid – Liidu finantshuvide kaitse – Eskirjade eiramise menetlemine – Artikkel 4 – Haldusmeetmete võtmine – Artikli 3 lõige 1 – Menetluse algatamise aegumistähtaeg – Lõppemine – Tuginemise võimalikkus sundtäitmise menetluses – Artikli 3 lõige 2 – Täitmise tähtaeg – Kohaldatavus – Tähtaja algus – Katkemine ja peatamine – Liikmesriikide kaalutusõigus)	11
2022/C 213/13	Kohtuasi C-489/20: Euroopa Kohtu (teine koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Lietuvos vyriausio administracinis teismase eelotsusetaotlus – Leedu) – UB <i>versus</i> Kauno teritorinė muitinė (Eelotsusetaotlus – Liidu tolliseadustik – Tollivõla lõppemine – Ebaseaduslikult liidu tolliterritooriumile toodud kaubad – Kinnipidamine ja konfiskeerimine – Direktiiv 2008/118/EÜ – Aktsiis – Direktiiv 2006/112/EÜ – Käibemaks – Maksustatav teokoosseis – Sissenõutavus)	12
2022/C 213/14	Kohtuasi C-561/20: Euroopa Kohtu (neljas koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brusseli eelotsusetaotlus – Belgia) – Q, R, S <i>versus</i> United Airlines, Inc. (Eelotsusetaotlus – Lennutransport – Määrus (EÜ) nr 261/2004 – Ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta – Kahest lennusegmentist koosnev ümberistumisega lend – Pikaajaline hilinemine lõppsihtkohta selle lennu teisel lennul, mis ühendab kolmandas riigis asuvat kahte lennujaama – Selle määruse kehtivus rahvusvahelise õiguse seisukohast)	12
2022/C 213/15	Kohtuasi C-568/20: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Oberster Gerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – J <i>versus</i> H Limited (Eelotsusetaotlus – Õiguslane koostöö tsiviilasjades – Kohtualluvus, kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine tsiviil- ja kaubandusajades – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Kohaldamisala – Artikli 2 punkt a – Mõiste „kohtuotsus“ – Teises liikmesriigis välja antud maksekäsk pärast kolmandas riigis tehtud kohtuotsuse hindamist võistlevas lihtmenetluses – Artikkel 39 – Täidetavus liikmesriikides)	13
2022/C 213/16	Kohtuasi C-645/20: Euroopa Kohtu (viies koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Cour de cassation eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – V A, Z A <i>versus</i> TP (Eelotsusetaotlus – Õiguslane koostöö tsiviilasjades – Määrus (EL) nr 650/2012 – Artikkel 10 – Pärimisasjade kohtualluvus muudel juhtudel – Kadunu alaline elukoht tema surma hetkel riigis, kellele ei ole määrus (EL) nr 650/2012 siduv – Kadunu, kes oli teatava liikmesriigi kodanik ja kellel oli selles liikmesriigis vara – Selle liikmesriigi kohtu, kelle poole on pöördutud, kohustus omal algatusel kontrollida, kas on muudel juhtudel kohtualluvuse teostamise aluseid – Pärandi hooldaja määramine)	14
2022/C 213/17	Kohtuasi C-668/20: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Bundesfinanzhof eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Y GmbH <i>versus</i> Hauptzollamt (Eelotsusetaotlus – Ühine tollitariifistik – Kombineeritud nomenklatuur – Kauba klassifitseerimine – Rubriigid 1302, 3301 ja 3302 – Vanilje õlivaiguekstraktid – Aktsiis – Direktiiv 92/83/EMÜ – Maksuvabastused – Artikli 27 lõike 1 punkt e – Mõiste „lõhna- ja maitseaine“ – Direktiiv 92/12/EMÜ – Euroopa Komisjoni aktsiisikomitee – Pädevus)	14
2022/C 213/18	Liidetud kohtuasjad C-102/21 ja C-103/21: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen eelotsusetaotlus – Itaalia) – KW (C-102/21), SG (C-103/21) <i>versus</i> Autonome Provinz Bozen (Eelotsusetaotlus – Riigiabi – Kava, mille alusel anti abi väikeste hüdroelektrijaamade ehitamiseks – Elektrivõrku ühendamata mägimajad ja kaitseonnid – Euroopa Komisjoni luba – Kehtivuse lõppemine)	15

2022/C 213/19	Kohtuasi C-150/21: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi eelotsusetaotlus – Poola) – D. B. versus Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty (Eelotsusetaotlus – Õigusalane koostöö kriminaalasjades – Vastastikune tunnustamine – Raamotsus 2005/214/JSK – Rahaliste karistuste täitmine – Artikli 1 punkti a alapunkt ii – Haldusastutuse tehtud rahalise karistuse määramise otsus – Otsus, mille peale võib esitada kaebuse prokurörile, kes saab juhiseid justiitsministrilt – Edasikaebamine eelkõige kriminaalasjades pädevasse kohtusse)	16
2022/C 213/20	Kohtuasi C-249/21: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Amtsgericht Bottropi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Fuhrmann-2-GmbH versus B. (Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 2011/83/EL – Artikli 8 lõige 2 – Elektrooniliselt sõlmitud kauplepingud – Kauplejal lasuv teavitamiskohustus – Nupule vajutamine või sellesarnase funktsiooni aktiveerimine, mis on mõeldud tellimuse esitamiseks koos maksekohustusega – Samasugune ühemõtteline väljend nagu väljend „tellimus koos maksekohustusega“ – Väljendi samasugususe hindamiseks ainult nupu või sellesarnase funktsiooni tähistuse arvessevõtmine)	16
2022/C 213/21	Kohtuasi C-484/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia n° 20 de Barcelona (Hispaania) 6. augustil 2021 – F C C ja M A B versus Caixabank S.A., varem Bankia S.A. .	17
2022/C 213/22	Kohtuasi C-784/21 P: Wolfgang Kappesi 15. detsembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kümnes koda) 13. oktoobri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-429/20: Sedus Stoll AG versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet	18
2022/C 213/23	Kohtuasi C-785/21 P: Wolfgang Kappesi 15. detsembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kümnes koda) 13. oktoobri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-436/20: Sedus Stoll AG versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet	18
2022/C 213/24	Kohtuasi C-810/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 20. detsembril 2021 – Bankia SA versus WE ja XA	18
2022/C 213/25	Kohtuasi C-811/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 20. detsembril 2021 – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA versus TB ja UK	19
2022/C 213/26	Kohtuasi C-812/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 20. detsembril 2021 – Banco Santander, SA versus OG	19
2022/C 213/27	Kohtuasi C-813/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 20. detsembril 2021 – OK ja PI versus Banco Sabadell	20
2022/C 213/28	Kohtuasi C-34/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (Belgia) 17. jaanuaril 2022 – VN versus Belgische Staat	21
2022/C 213/29	Kohtuasi C-58/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Craiova (Rumeenia) 28. jaanuaril 2022 – NR versus Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova	21
2022/C 213/30	Kohtuasi C-61/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksamaa) 1. veebruaril 2022 – RL versus Landeshauptstadt Wiesbaden	22
2022/C 213/31	Kohtuasi C-68/22 P: Euroopa Investeerimispank 2. veebruaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 24. novembri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-370/20: KL versus Euroopa Investeerimispank	22
2022/C 213/32	Kohtuasi C-78/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrchní soud v Praze (Tšehhi Vabariik) 7. veebruaril 2022 – ALD Automotive s.r.o. versus DY, võlgniku GEDEM-STAV a.s.-i pankrotihaldur .	23
2022/C 213/33	Kohtuasi C-83/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Hispaania) 8. veebruaril 2022 – RTG versus Tuk Tuk Travel S.L.	24

2022/C 213/34	Kohtuasi C-87/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Korneuburg (Austria) 9. veebruaril 2022 – TT <i>versus</i> AK	25
2022/C 213/35	Kohtuasi C-125/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Madalmaad) 22. veebruaril 2022 – X, Y ja nende kuus alaealist last <i>versus</i> Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	25
2022/C 213/36	Kohtuasi C-128/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia) 23. veebruaril 2022 – BV NORDIC INFO <i>versus</i> Belgische Staat	26
2022/C 213/37	Kohtuasi C-147/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 1. märtsil 2022 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: süüdistatav5	27
2022/C 213/38	Kohtuasi C-151/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 2. märtsil 2022 – S, A, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie; teine menetluspool: United Nations High Commissioner for Refugees	28
2022/C 213/39	Kohtuasi C-164/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Nacional (Hispaania) 4. märtsil 2022 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: Juan	28
2022/C 213/40	Kohtuasi C-177/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Salzburg (Austria) 8. märtsil 2022 – JA <i>versus</i> Wurth Automotive GmbH	29
2022/C 213/41	Kohtuasi C-183/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 10. märtsil 2022 – Saint-Louis Sucre <i>versus</i> Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, SICA des betteraviers d'Etrepigny	30
2022/C 213/42	Kohtuasi C-186/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 9. märtsil 2022 – Sad Trasporto Locale SpA <i>versus</i> Provincia autonoma di Bolzano	31
2022/C 213/43	Kohtuasi C-191/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 11. märtsil 2022 – ME <i>versus</i> État belge	32
2022/C 213/44	Kohtuasi C-196/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 11. märtsil 2022 – IB <i>versus</i> Regione Lombardia, Provincia di Pavia	33
2022/C 213/45	Kohtuasi C-209/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rayonen sad Lukovit (Bulgaaria) 18. märtsil 2022 – Kriminaalmenetlus	34
2022/C 213/46	Kohtuasi C-237/22 P: Mylan IRE Healthcare Ltd 4. aprillil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheskoode) 26. jaanuari 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-303/16: Mylan IRE Healthcare <i>versus</i> komisjon	35
2022/C 213/47	Kohtuasi C-251/22 P: Scania AB, Scania CV AB, Scania Deutschland GmbH 8. aprillil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kümnes koda laiendatud koosseisus) 2. veebruaril 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-799/17: Scania jt <i>versus</i> komisjon	35
2022/C 213/48	Kohtuasi C-62/21: Euroopa Kohtu viienda koja presidendi 11. jaanuari 2022. aasta määrus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG <i>versus</i> E. Leinfelder GmbH, TL, SW, WL	36
Üldkohus		
2022/C 213/49	Kohtuasi T-277/21: Üldkohtu 30. märtsi 2022. aasta otsus – Daimler <i>versus</i> EUIPO (Mustal taustal asuvate kolmeharuliste tähtede kujutis I) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu musttrimärgi taotlus – Mustal taustal asuvate kolmeharuliste tähtede kujutis I – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/2001 artikli 7 lõike 1 punkt b)	37
2022/C 213/50	Kohtuasi T-278/21: Üldkohtu 30. märtsi 2022. aasta otsus – Daimler AG <i>versus</i> EUIPO (Mustal taustal asuvate kolmeharuliste tähtede kujutis II) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu musttrimärgi taotlus – Mustal taustal asuvate kolmetipuliste elementide kujutis II – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/2001 artikli 7 lõike 1 punkt b)	37

2022/C 213/51	Kohtuasi T-279/21: Üldkohtu 30. märtsi 2022. aasta otsus – Daimler AG <i>versus</i> EUIPO (Mustal taustal asuvate kolmeharuliste tähtede kujutis IV) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu musttrimärgi taotlus – Mustal taustal asuvate kolmetipuliste elementide kujutis IV – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/2001 artikli 7 lõike 1 punkt b)	38
2022/C 213/52	Kohtuasi T-280/21: Üldkohtu 30. märtsi 2022. aasta otsus – Daimler AG <i>versus</i> EUIPO (Mustal taustal asuvate kolmeharuliste tähtede kujutis III) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu musttrimärgi taotlus – Mustal taustal asuvate kolmetipuliste elementide kujutis III – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/2001 artikli 7 lõike 1 punkt b)	38
2022/C 213/53	Kohtuasi T-445/21: Üldkohtu 30. märtsi 2022. aasta otsus – Copal Tree Brands <i>versus</i> EUIPO – Sumol + Compal Marcas (COPALLI) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi COPALLI taotlus – Varasem siseriiklik sõnamärk COMPAL – Suhteline keeldumispõhjus – Maine kahjustamine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5 – Varasema kaubamärgi eristusvõime või maine ärakasutamine)	39
2022/C 213/54	Kohtuasi T-368/21: Üldkohtu 24. märtsi 2022. aasta määrus – Di Taranto <i>versus</i> Euroopa Prokuratuur (Tühistamishagi – Institutsiooniline õigus – Tõhustatud koostöö Euroopa Prokuratuuri asutamisel – Määrus (EL) 2017/1939 – Euroopa Prokuratuuri Euroopa delegaatprokuröride nimetamine – Tuletatud õigusvastatus – Itaalia Vabariigi esitatud kandidaadid – Kandidaatide esitamine, mis on vaidlustatud riigisiseses kohtus – Vastuvõetamatus)	39
2022/C 213/55	Kohtuasi T-764/21 R: Üldkohtu presidendi 23. veebruari 2022. aasta määrus – Atesos medical jt <i>versus</i> komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine – Meditsiiniseadmed – Direktiiv 93/42/EMÜ – Määrus (EL) 2017/745 – Kohaldamise peatamise taotlus – Kiireloomulisuse puudumine)	40
2022/C 213/56	Kohtuasi T-22/22 R: Üldkohtu presidendi 31. märtsi 2022. aasta määrus – AL <i>versus</i> nõukogu (Ajutiste meetmete kohaldamine – Avalik teenistus – Ametnikud – Distiplinaarmenetlus – Teenistusest vabastamine – Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus – Kiireloomulisus – Fumus boni juris – Huvide kaalumise)	40
2022/C 213/57	Kohtuasi T-125/22 R: Üldkohtu presidendi 30. märtsi 2022. aasta määrus – RT France <i>versus</i> nõukogu (Ajutiste meetmete kohaldamine – Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed, mis on võetud seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas – Teatud meediakanalite edastamistegevuse peatamine – Kohaldamise peatamise taotlus – Kiireloomulisuse puudumine – Huvide kaalumise)	41
2022/C 213/58	Kohtuasi T-164/22: 25. märtsil 2022 esitatud hagi – Ryanair <i>versus</i> komisjon	42
2022/C 213/59	Kohtuasi T-181/22: 6. aprillil 2022 esitatud hagi – Pharol <i>versus</i> komisjon	42
2022/C 213/60	Kohtuasi T-185/22: 8. aprillil 2022 esitatud hagi – Ryanair <i>versus</i> komisjon	43
2022/C 213/61	Kohtuasi T-186/22: 12. aprillil 2022 esitatud hagi – BNP Paribas <i>versus</i> Euroopa Keskpank	44
2022/C 213/62	Kohtuasi T-187/22: 12. aprillil 2022 esitatud hagi – BPCE jt <i>versus</i> Euroopa Keskpank	45
2022/C 213/63	Kohtuasi T-188/22: 12. aprillil 2022 esitatud hagi – Crédit agricole SA jt <i>versus</i> Euroopa Keskpank	46
2022/C 213/64	Kohtuasi T-189/22: 12. aprillil 2022 esitatud hagi – Confédération nationale du Crédit Mutuel jt <i>versus</i> Euroopa Keskpank	46
2022/C 213/65	Kohtuasi T-190/22: 12. aprillil 2022 esitatud hagi – Banque postale <i>versus</i> Euroopa Keskpank	47
2022/C 213/66	Kohtuasi T-191/22: 12. aprillil 2022 esitatud hagi – Société générale <i>versus</i> Euroopa Keskpank	47
2022/C 213/67	Kohtuasi T-193/22: 15. aprillil 2022 esitatud hagi – OT <i>versus</i> nõukogu	48
2022/C 213/68	Kohtuasi T-144/21: Üldkohtu 28. märtsi 2022. aasta määrus – El Corte Inglés <i>versus</i> EUIPO – Rimex Trading (UNK UNIK)	49

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas**(2022/C 213/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 207, 23.5.2022

Eelmised väljaanded

ELT C 198, 16.5.2022

ELT C 191, 10.5.2022

ELT C 171, 25.4.2022

ELT C 165, 19.4.2022

ELT C 158, 11.4.2022

ELT C 148, 4.4.2022

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (teine koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Curtea de Apel Timișoara eelotsusetaotlus – Rumeenia) – SC Avio Lucos SRL versus Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj ja Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Kohtuasi C-116/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Põllumajandus – Ühine põllumajanduspoliitika – Otsetoetuskavad – Ühiseeskirjad – Ühtse pindalatoetuse kava – Määrus (EÜ) nr 73/2009 – Artikli 2 punkt c – Mõiste „põllumajanduslik tegevus“ – Artikkel 35 – Määrus (EÜ) nr 1122/2009 – Riigisisesed õigusnormid, mis kohustavad ära näitama õigusliku aluse, mis võimaldab kasutada põllumajandusmaad, mis anti põllumajandustootjale kasutada kontsessioonilepinguga, ning mis seavad sellise lepingu kehtivuse sõltuvusse nõudest, et tulevane kontsessionäär peab olema loomakasvataja või -omanik – Karjamaa kontsessionäär, kes on sõlminud koostöölepingu loomakasvatajatega – Kohtuotsuse seadusjärg

(2022/C 213/02)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Timișoara

Põhikohtuasja pooled

Apellant: SC Avio Lucos SRL

Vastustajad: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj ja Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Resolutsioon

1. Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrust (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrusega (EL) nr 1310/2013, samuti komisjoni 30. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1122/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis seavad ühtse pindalatoetuse kava alusel toetuse andmise tingimuseks, et taotleja peab tõendama, et tal on „õigus kasutada“ taotluse esemeks olevat põllumajandusmaad; seda tingimust, et järgitakse liidu asjaomaste õigusnormidega taotletavaid eesmärgi ning liidu õiguse üldpõhimõtteid, eeskätt proportsionaalsuse põhimõtet.

2. Määrust nr 73/2009, mida on muudetud määrusega nr 1310/2013, ja määrust nr 1122/2009 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt on kohaliku omavalitsusüksuse avalik-õiguslikku omandisse kuuluva karjamaa kontsessioonileping kehtiv tingimusel, et tulevane kontsessionäär on loomakasvataja või -omanik, niisugusel konkreetsel juhul, mil ühtse pindalatoetuse kava alusel toetuse saaja tõendab põllumajandusmaa kasutamise õigust nii, et esitab niisuguse lepingu.
3. Määruse nr 73/2009, mida on muudetud määrusega nr 1310/2013, artikli 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et mõiste „põllumajanduslik tegevus“ hõlmab tegevust, mis seisneb selles, et isik võtab kontsessiooni alusel kasutusele karjamaa ning sõlmib seejärel loomakasvatajatega koostöölepingu, mille alusel need loomakasvatajad karjatavad kontsessiooni esemeks oleval maal loomi, kusjuures kontsessionäär säilitab maa kasutamise õiguse, kuid kohustub karjatamistegevust mitte takistama ja ise karjamaad hooldama; seda tingimusel, et asjaomased hooldustööd vastavad selle määruse III lisas nimetatud valikstandardis ette nähtud tingimustele.
4. Liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui liikmesriigi õiguskorras kohaldatakse kohtuotsuse seadusjõu põhimõtet, mis takistab samade poolte vahel toimivas kohtuvaidluses, mille ese on toetusetaotlejale ühtse pindalatoetuse kava alusel makstud summade tagasinõudmise otsuse õiguspärasus, asja menetleval kohtul uurida, kas liidu õigusega on kooskõlas riigisisesed nõuded, mis käsitlevad selle põllumajandusmaa kasutamise aluse õiguspärasust, mille kohta esitati toetusetaotlus, sest see tagasinõudmise otsus põhineb samade poolte vahelise vaidluse esemeks olevatel samadel faktilistel asjaoludel ja samadel riigisisesel õigusnormidel nagu need, mida uuriti varasemas jõustunud kohtulahendis.

(¹) ELT C 279, 24.8.2020.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 5. aprilli 2022. aasta otsus (Supreme Courti eelotsusetaotlus – Iirimaa) – G.D. versus The Commissioner of An Garda Síochána, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Attorney General

(Kohtuasi C-140/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Isikuandmete töötlemine elektroonilise side sektoris – Side konfidentsiaalsus – Elektroonilise side teenuste osutajad – Liiklus- ja asukohaandmete üldine ja vahet tegemata säilitamine – Juurdepääs säilitatud andmetele – Kohtulik järelkontroll – Direktiiv 2002/58/EÜ – Artikli 15 lõige 1 – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artiklid 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõige 1 – Liikmesriigi kohtu võimalus piirata liidu õigusega vastuolus oleva riigisisesel õigusakti kehtetuks tunnistamise mõju ajaliselt – Välistamine)

(2022/C 213/03)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: G.D.

Vastustajad: The Commissioner of An Garda Síochána, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Attorney General

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/136/EÜ), artikli 15 lõiget 1 tuleb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõiget 1 arvestades tõlgendada nii, et sellega on vastuolus seadusandlikud meetmed, mis näevad raske kuritegevuse vastu võitlemiseks ja avalikku julgeolekut ähvardava suure ohu ärahoidmiseks ennetavalt ette liiklus- ja asukohaandmete üldise ja vahet tegemata säilitamise. Seevastu ei ole nimetatud artikli 15 lõikega 1, tõlgendatuna lähtuvalt põhiõiguste harta artiklitest 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõikest 1, vastuolus seadusandlikud meetmed, mis näevad raske kuritegevuse vastu võitlemise ja avalikku julgeolekut ähvardava suure ohu ärahoidmise eesmärgil ette

— liiklus- ja asukohaandmete eesmärgipärase säilitamise, mis on objektiivsete ja mittediskrimineerivate asjaolude alusel piiritletud vastavalt andmesubjektide kategooriatele või geograafilise kriteeriumi põhjal ja piiratud ajavahemikuga, mis on tingimata vajalik, kuid mida on võimalik pikendada;

— sideühenduse lähtepunktile omistatud IP-aadresside üldise ja vahet tegemata säilitamise ajavahemikuks, mis on piiratud tingimata vajalikuga;

— elektroonilise side vahendite kasutajate identiteediga seotud andmete üldise ja vahet tegemata säilitamise ning

— võimaluse teha pädeva asutuse otsusega, mille suhtes tehakse tõhusat kohtulikku kontrolli, elektroonilise side teenuste osutajatele ettekirjutuse nende valduses olevaid liiklus- ja asukohaandmeid kindlaksmääratud aja jooksul kiirsäilitada,

kui need meetmed tagavad selgete ja täpsete reeglitega, et kõnealuste andmete säilitamisel järgitakse sellega seotud materiaalõiguslikke ja menetluslikke tingimusi ning et andmesubjektidel on tõhusad tagatised kuritarvituste ohu vastu.

2. Direktiivi 2002/58, mida on muudetud direktiiviga 2009/136, artikli 15 lõiget 1 tuleb põhiõiguste harta artikleid 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõiget 1 arvestades tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt peab elektroonilise side teenuste osutajate säilitatavatele andmetele juurdepääsu taotlusi, mille politsei raskete kuritegude uurimise ja menetlemise raames esitab, tsentraliseeritult läbi vaatama politseiametnik, keda abistab politseis loodud üksus, kellel on oma ülesannete täitmisel teatav autonoomia ja kelle otsuste üle saab hiljem teha kohtulikku kontrolli.

3. Liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus see, kui liikmesriigi kohus piirab ajaliselt mõju, mis kaasneb sellega, kui ta tunnistab kehtetuks riigisese õigusakti, millega on elektroonilise side teenuste osutajatele kehtestatud kohustus liiklus- ja asukohaandmeid üldiselt ja vahet tegemata säilitada ning mille ta on kohustatud riigisese õiguse alusel kehtetuks tunnistama seetõttu, et see on vastuolus direktiivi 2002/58, mida on muudetud direktiiviga 2009/136, artikli 15 lõikega 1, tõlgendatuna lähtuvalt põhiõiguste hartast. Niisuguse säilitamise teel saadud tõendite lubatavus kuulub vastavalt liikmesriikide menetlusautonoomia põhimõttele riigisese õiguse kohaldamisalasse, tingimusel et järgitakse eelkõige võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtet.

(¹) ELT C 247, 27.7.2020.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 5. aprilli 2022. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-161/20) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi – Nõukogu otsus, mis sisaldub alaliste esindajate komitee (COREPER) 5. veebruari 2020. aasta aktis, millega kiidetakse heaks Rahvusvahelisele Mereorganisatsioonile (IMO) ettepaneku esitamine seoses olelusringi suuniste kehtestamisega kestlikest alternatiivkütustest (allikast paagini) tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste prognoosimiseks – ELL artikli 17 lõige 1 – Euroopa Liidu esindamine välissuhetes – Ettepaneku edastamine IMO-le nõukogu eesistujariigiks oleva liikmesriigi poolt liikmesriikide ja komisjoni nimel)

(2022/C 213/04)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J.-F. Brakeland, S. L. Kalèda, W. Mölls ja E. Georgieva, hiljem J.-F. Brakeland, S. L. Kalèda ja E. Georgieva)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: N. Rouam, K. Michoel, T. Haas ja A. Norberg)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Belgia Kuningriik (esindajad: S. Baeyens ja P. Cottin, keda abistasid *advocaten* V. Van Thuyne ja W. Timmermans), Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, J. Vlácil, D. Czechová, K. Najmanová ja L. Březinová), Taani Kuningriik (esindajad: J. Nymann-Lindgren, M. Jespersen, V. Pasternak Jørgensen ja M. Søndahl Wolff, hiljem V. Pasternak Jørgensen ja M. Søndahl Wolff), Saksamaa Liitvabariik (esindajad: D. Klebs ja J. Möller), Kreeka Vabariik (esindaja: S. Chala), Prantsuse Vabariik (esindajad: J.-L. Carré, T. Stéhelin ja A.-L. Desjonquères), Madalmaade Kuningriik (esindajad: K. Bulterman, H. S. Gijzen ja J. M. Hoogveld), Soome Vabariik (esindaja: H. Leppo), Rootsi Kuningriik (esindajad: O. Simonsson, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder ja R. Shahsavan Eriksson)

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista Euroopa Komisjonilt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud ja jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda.
3. Jätta Belgia Kuningriigi, Tšehhi Vabariigi, Taani Kuningriigi, Saksamaa Liitvabariigi, Kreeka Vabariigi, Prantsuse Vabariigi, Madalmaade Kuningriigi, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi kohtukulud nende enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 209, 22.6.2020.

Euroopa Kohtu (teine koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Curtea de Apel Alba Iulia eelotsusetaotlus – Rumeenia) – SC Avio Lucos SRL versus Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Kohtuasi C-176/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Põllumajandus – Ühine põllumajanduspoliitika – Otsetoetuskavad – Ühiseeskirjad – Ühtse pindalatoetuse kava – Määrus (EL) nr 1307/2013 – Artikli 4 lõike 1 punktid a ja c ning lõike 2 punkt b – Riigisisised õigusnormid, milles on otsetoetuse saamise tingimuseks seatud see, et põllumajandustootjal endal on loomad – Artikli 9 lõige 1 – Mõiste „aktiivne põllumajandustootja“ – Määrus (EL) nr 1306/2013 – Artikkel 60 – Kõrvalehoidmisklausel – Mõiste „kunstlikult tekitatud tingimused“)

(2022/C 213/05)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Alba Iulia

Põhikohtuasja pooled

Apellant: SC Avio Lucos SRL

Vastustajad: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009, artikli 4 lõike 1 punkti c alapunkti iii ja lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt peab minimaalne tegevus põllumajandusmaal, mis on looduslikult karjatamiseks või harimiseks sobivas seisukorras, mida on silmas peetud neis sätetes, toimuma põllumajandustootja enda peetavate loomadega.
2. Määruse nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkte a ja c ning artikli 9 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „aktiivne põllumajandustootja“ alla teisena nimetatud sätte tähenduses kuulub juriidiline isik, kes sõlmis kontsessioonilepingu kohaliku omavalitsusele kuuluva karjamaa kohta ja kes karjab seal loomaomanikest füüsilistele isikutele kuuluvaid, tasuta laenatud loomi, tingimusel et see isik tegeleb kõnealusel karjamaal „minimaalse tegevusega“ nimetatud määruse artikli 4 lõike 1 punkti c alapunkti iii tähenduses.
3. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008, artiklit 60 tuleb tõlgendada nii, et olukord, kus ühtse pindalatoetuse kava alusel finantstoetuse taotleja esitab oma taotluse põhjenduseks karjamaa kasutamise kontsessioonilepingu ja tasuta pruuklaenulepingud loomade kohta, keda soovitakse sel karjamaal karjatada, võib kuuluda mõiste „kunstlikult tekitatud tingimused“ alla kõnealuse sätte tähenduses, juhul kui esiteks selgub kõigist objektiivsetest asjaoludest, et vaatamata asjasse puutuvates õigusnormides ette nähtud tingimuste formaalsele täitmisele, ei ole nende õigusnormidega taotletud eesmärki saavutatud, ning teiseks tehakse kindlaks tahe saada eelis, mis tuleneb liidu õigusnormidest, luues selle saamiseks vajalikud tingimused kunstlikult.

(¹) ELT C 297, 7.9.2020.

Euroopa Kohtu (teine koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Niedersächsisches Finanzgerichti eelotsusetaotlus – Saksamaa) – I GmbH versus Finanzamt H

(Kohtuasi C-228/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 132 lõike 1 punkt b – Maksuvabastused teatavate tegevuste puhul avalikes huvides – Haiglaravi ja meditsiiniteenuste maksuvabastus – Erahaigla – Nõuetekohaselt tunnustatud asutus – Võrreldavad sotsiaalsed tingimused)

(2022/C 213/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Niedersächsisches Finanzgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: I GmbH

Vastustaja: Finanzamt H

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 132 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, milles on ette nähtud, et erahaigla osutatavad raviteenused on käibemaksust vabastatud, kui see asutus on saanud tegevusloa vastavalt liikmesriigi riiklikku ravikindlustussüsteemi reguleerivatele sätetele pärast seda, kui see on kaasatud liidumaa haiglakavasse või on sõlminud tervishoiuteenuste osutamise lepingud haigekassade või hüvituskassadega, kui selliste õigusnormide tagajärjel koheldakse selles sättes ette nähtud maksuvabastuse osas erinevalt sarnaseid erahaiglaid, mis osutavad võrdväärseid teenuseid sellistes sotsiaalsetes tingimustes, mis on võrreldavad nendega, milles tegutsevad avalik-õiguslikud organisatsioonid.
2. Direktiivi 2006/112 artikli 132 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et selleks, et kindlaks teha, kas raviteenuse osutamine erahaiglas toimub sellistes sotsiaalsetes tingimustes, mis on võrreldavad avalik-õiguslike organisatsioonide omadega, võivad liikmesriigi pädevad asutused arvesse võtta, kui nende eesmärk on tervishoiuteenuste kulude vähendamine ja muuta kvaliteetsed tervishoiuteenused isikutele kättesaadavamaks, õigusnormides ette nähtud tingimusi, mis kehtivad avalik-õiguslike haiglate osutatavate teenuste osas, samuti selle erahaigla tulemuslikkuse näitajaid personali, ruumide ja varustuse osas ning selle juhtimise majanduslikku tõhusust, kuivõrd avalik-õiguslike haiglate suhtes kehtivad needsamad näitajad. Arvesse võib võtta ka päevatasu arvutamise meetodeid ning nimetatud erahaigla osutatud teenuste hüvitamist sotsiaalkindlustussüsteemi või avalik-õiguslike asutustega sõlmitud lepingute alusel, nii et patsiendi kantud kulud on lähedased neile, mida kannavad patsiendid avalik-õiguslikes haiglates võrdväärsete teenuste eest.

⁽¹⁾ ELT C 271, 17.8.2020.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna eelotsusetaotlus – Itaalia) – PG versus Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Kohtuasi C-236/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkulepe tähtajalise töö kohta – Klauslid 2 ja 4 – Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt sõlmitud raamkokkulepe osalise tööaja kohta – Klausel 4 – Diskrimineerimiskeelu põhimõte – Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel – Rahukohtunikud ja kutselised kohtunikud – Klausel 5 – Meetmed, mille eesmärk on kohaldada sanktsioone tähtajaliste lepingute kasutamise kuritarvitamise eest – Direktiiv 2003/88/EÜ – Artikkel 7 – Õigus tasustatud põhipuhkusele)

(2022/C 213/07)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna

Põhikohtuasja pooled

Hageja: PG

Kostjad: Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Menetluses osalesid: Unione Nazionale Giudici di Pace (Unagipa), TR, PV, Associazione Nazionale Giudici di Pace – ANGDP, RF, GA, GOT Non Possiamo Più Tacere, Unione Nazionale Italiana Magistrati Onorari – UNIMO

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta artiklit 7, nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivile 97/81/EÜ Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt sõlmitud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe kohta (muudetud nõukogu 7. aprilli 1998. aasta direktiiviga 98/23/EÜ) lisatud 6. juunil 1997 sõlmitud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe klauslit 4 ja nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, lisatud 18. märtsil 1999 sõlmitud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klauslit 4 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, milles ei ole rahukohtunikule ette nähtud mingit sellist õigust 30-päevasele tasustatud põhipuhkusele ega töösuhtest sõltuval sotsiaalkaitsele ja -kindlustusele, nagu on ette nähtud kutselistele kohtunikele, kui see rahukohtunik kuulub osalise tööajaga töötaja mõiste alla osalise tööajaga töötamist käsitleva raamkokkuleppe tähenduses ja/või tähtajalise töötaja mõiste alla tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe tähenduses ja on kutselise kohtunikuga võrreldavas olukorras.
2. Direktiivile 1999/70 lisatud 18. märtsil 1999 sõlmitud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klausli 5 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt võib tähtajalist töösuhet järjestikku uuendada kõige rohkem kolm korda, iga kord neljaks aastaks, nii et töösuhete kogukestus ei ületaks 16 aastat, ja mis ei näe ette tõhusaid ja hoiatavaid sanktsioone töösuhete kuritarvitusliku uuendamise eest.

(¹) ELT C 271, 17.8.2020.

Euroopa Kohtu (viies koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Berlin Chemie A. Menarini SRL versus Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

(Kohtuasi C-333/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 44 – Teenuste osutamise koht – Rakendusmäärus (EL) nr 282/2011 – Artikli 11 lõige 1 – Teenuste osutamine – Maksustamise koht – Mõiste „püsiv tegevuskoht“ – Liikmesriigi äriühing, mis on seotud teises liikmesriigis asuva äriühinguga – Inimeste ja tehniliste vahendite poolest sobiv struktuur – Võime saada ja kasutada püsivale tegevuskohale vajalikke teenuseid – Turundus-, regulatsiooni-, reklaami- ja esindamisteenuste osutamine seotud äriühingu poolt teenuseid saanud äriühingule)

(2022/C 213/08)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel București

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Berlin Chemie A. Menarini SRL

Vastustaja: Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

menetluses osales: Berlin Chemie AG

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, muudetud nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiiviga 2008/8/EÜ, artiklit 44 ja nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse direktiivi 2006/112 rakendusmeetmed, artikli 11 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et äriühingul, kelle registrijärgne asukoht on ühes liikmesriigis, ei ole teises liikmesriigis püsivat tegevuskohta tulenevalt asjaolust, et sellel äriühingul on seal tütarettevõtja, kes annab tema käsutusse inim- ja tehnilised ressursid lepingute alusel, millest tulenevalt osutab tütarettevõtja talle ainuõiguslikult turundus-, regulatsiooni-, reklaami- ja esindamisteenusi, mis võivad otseselt mõjutada tema müügiimahtu.

(¹) ELT C 339, 12.10.2020.

Euroopa Kohtu (teine koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Helsingin hallinto-oikeuse eelotsusetaotlus – Soome) – A SCPI versus Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

(Kohtuasi C-342/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Maksustamine – ELTL artiklid 63 ja 65 – Kapitali vaba liikumine – Piirangud – Juriidiliste isikute tulumaks – Investeeringufondide maksuvabastus – Maksuvabastuse tingimused – Tingimus, et tegemist peab olema lepingulise fondiga)

(2022/C 213/09)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Helsingin hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: A SCPI

Menetlusosaline: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Resolutsioon

ELTL artikleid 63 ja 65 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisised õigusnormid, mille kohaselt on maksuvaba ainult lepinguliste investeeringufondide saadud üüritulu ja kinnisasjade või kinnisvara omavate äriühingute osakute võõrandamisest saadud kasum ning mis välistavad sellise maksuvabastuse kohaldatavuse põhikirja omava äriühinguna asutatud mitteresidendist alternatiivse investeeringufondi puhul, isegi kui sellise fondi suhtes kohaldatakse tema asutamisliikmesriigis läbipaistvat maksustamist ja fondi tulu ei ole viimati nimetatud liikmesriigis maksustatav.

(¹) ELT C 339, 12.10.2020.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Juzgado de Primera Instancia n°49 de Barcelona eelotsusetaotlus – Hispaania) – EL, TP versus Caixabank SA

(Kohtuasi C-385/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Direktiiv 93/13/EMÜ – Tõhususe põhimõte – Võrdvärsuse põhimõte – Lepingutingimuse ebaõigluse tuvastamise kohtumenetlus – Liikmesriigi kohtu pädevus omal algatusel kontrollida – Kohtukulude kindlaksmääramise riigisisene menetlus – Advokaaditasuna hüvitatavad kulud)

(2022/C 213/10)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia n° 49 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: EL, TP

Kostja: Caixabank SA

Resolutsioon

1. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1 koostoimes tõhususe põhimõttega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette, et lepingutingimuse ebaõiglust puudutava hagiga seotud kohtukulude kindlaksmääramisel kohaldatakse ülemmäära advokaaditasu suhtes, mida kohtuasja sisuliselt võitnud tarbija saab tagasi nõuda ettevõtjalt, kellelt kohtukulud välja mõistetakse, tingimusel et see ülemmäär võimaldab tarbijal selle alusel saada hüvitist summas, mis on mõistlik ja proportsionaalne kuludega, mida ta pidi sellise hagi esitamisel objektiivselt kandma.
2. Direktiivi 93/13 artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 koostoimes tõhususe põhimõttega tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt tuleb hagihind, mis võetakse aluseks lepingutingimuse ebaõiglust puudutava kohtuvaidluse võitnud tarbijale hüvitatavate kohtukulude arvutamisel, kindlaks määrata hagiavalduses – või kui seda ei ole tehtud, siis on see sätestatud asjaomastes õigusnormides – ning hagihinda ei saa hiljem muuta, tingimusel et kohtunik, kes vastutab lõplikult kohtukulude kindlaksmääramise eest, võib vabalt otsustada tegeliku hagihinna tarbija jaoks, tagades talle õiguse saada hüvitist summas, mis on mõistlik ja proportsionaalne kuludega, mida ta pidi sellise hagi esitamiseks objektiivselt kandma.

(¹) ELT C 423, 7.12.2020.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus – Solar Ileias Bompaina AE versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-429/20 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus – Riigiabi – Taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia turg – Liikmesriigi õigusnormid, mille tagajärjel antakse väidetav eelis elektritarnijatele – Euroopa Komisjonile esitatud kaebus – Otsus jätta läbi vaatamata ilma ametlikku uurimismenetlust algatamata – Tühistamishagi – Määrus (EL) 2015/1589 – Artikli 1 punkt h – Mõiste „huvitatud pool“ – Vastuvõetamatus)

(2022/C 213/11)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Solar Ileias Bompaina AE (esindajad: dikigoros A. Metaxas, Rechtsanwalt A. Bartosch)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja K. Herrmann)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Solar Ileias Bompaina AE-lt.

(¹) ELT C 359, 26.10.2020.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Supremo Tribunal Administrativo eelotsusetaotlus – Portugal) – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) versus LM (C-447/20), BD, Autoridade Tributária e Aduaneira (C-448/20)

(Liidetud kohtuasjad C-447/20 ja C-448/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 – Euroopa Liidu omavahendid – Liidu finantshuvide kaitse – Eeskirjade eiramise menetlemine – Artikkel 4 – Haldusmeetmete võtmine – Artikli 3 lõige 1 – Menetluse algatamise aegumistähtaeg – Lõppemine – Tuginemise võimalikkus sundtäitmise menetluses – Artikli 3 lõige 2 – Täitmise tähtaeg – Kohaldatavus – Tähtaja algus – Katkemine ja peatamine – Liikmesriikide kaalutusõigus)

(2022/C 213/12)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Kostjad: LM (C-447/20), BD, Autoridade Tributária e Aduaneira (C-448/20)

Resolutsioon

1. Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa [Liidu] finantshuvide kaitse kohta artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kui võrdväarsuse põhimõtte ja tõhususe põhimõtte on täidetud, ei ole sellega vastuolus riigisisised õigusnormid, mille kohaselt selleks, et vaidlustada alusetult makstud summade tagasinõudmise otsust, mis tehti pärast selles sättes ette nähtud menetluse algatamise aegumistähtaja möödumist, peab selle otsuse adressaat teatava aja jooksul tuginema selles otsuses toime pandud eeskirjade rikkumisele pädevas halduskohtus, kuna vastasel juhul see õigus lõpeb ja ta ei saa enam vastu vaielda nimetatud otsuse täitmisele, viidates samale eeskirjade rikkumisele kohtulikus sundtäitmise menetluses, mis on tema vastu algatatud.
2. Määruse nr 2988/95 artikli 3 lõike 2 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et sellel on riigisisestes õiguskordades vahetu mõju, ilma et liikmesriigi ametiasutustel oleks vaja rakendusmeetmeid võtta. Sellest tuleneb, et alusetult saadud summade tagasinõudmise otsuse adressaadil peab igal juhul olema võimalik tugineda selle määruse artikli 3 lõike 2 esimeses lõigus ette nähtud täitmise tähtaja möödumisele või vajaduse korral määruse artikli 3 lõike 3 alusel pikendatud täitmise tähtaja möödumisele, et vaielda vastu nende summade sundtäitmisele.
3. Määruse nr 2988/95 artikli 3 lõike 2 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisised õigusnormid, mis näevad ette, et selle sättega kehtestatud täitmise tähtaeg hakkab kulgema alusetult saadud summade tagasimaksmise otsuse vastuvõtmisest, kuna see tähtaeg peab hakkama kulgema alates päevast, mil see otsus muutub lõplikuks, st päeval, kui lõpeb kaebetähtaeg või ammenduvad õiguskaitsevahendid.
4. Määruse nr 2988/95 artikli 3 lõike 2 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus riigisisised õigusnormid, mille kohaselt selle lõike esimeses lõigus ette nähtud täitmise tähtaja kulgemise katkestab kohtukutse sellise võla sundtäitmise kohta, millega seoses on tehtud tagasinõudmise otsus.

⁽¹⁾ ELT C 443, 21.12.2020.

Euroopa Kohtu (teine koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismase eelotsusetaotlus – Leedu) – UB versus Kauno teritorinė muitinė

(Kohtuasi C-489/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Liidu tolliseadustik – Tollivõla lõppemine – Ebaseaduslikult liidu tolliterritooriumile toodud kaubad – Kinnipidamine ja konfiskeerimine – Direktiiv 2008/118/EÜ – Aktsiis – Direktiiv 2006/112/EÜ – Käibemaks – Maksustatav teokoosseis – Sissenõutavus)

(2022/C 213/13)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Apellant: UB

Vastustaja: Kauno teritorinė muitinė

menetluses osales: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos Finansų ministerijos

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik, artikli 124 lõike 1 punkti e tuleb tõlgendada nii, et tollivõlg lõppeb, kui kaup peetakse kinni ja hiljem konfiskeeritakse, isegi kui see on juba ebaseaduslikult Euroopa Liidu tolliterritooriumile toodud.
2. Nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ, artikli 2 punkti b ja artikli 7 lõiget 1 ning nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 2 lõike 1 punkti d ja artiklit 70 tuleb tõlgendada nii, et tollivõla lõppemine määruse nr 952/2013 artikli 124 lõike 1 punktis e ette nähtud alusel ei too kaasa vastavalt aktsiisi- ja käibemaksuvõla lõppemist kauba suhtes, mis on ebaseaduslikult Euroopa Liidu tolliterritooriumile toodud.

⁽¹⁾ ELT C 433, 14.12.2020.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brusseli eelotsusetaotlus – Belgia) – Q, R, S versus United Airlines, Inc.

(Kohtuasi C-561/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Lennutransport – Määrus (EÜ) nr 261/2004 – Ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta – Kahest lennusegmendist koosnev ümberistumisega lend – Pikaajaline hilinemine lõppsihtkohta selle lennu teisel lennul, mis ühendab kolmandas riigis asuvat kahte lennujaama – Selle määruse kehtivus rahvusvahelise õiguse seisukohast)

(2022/C 213/14)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Q, R, S

Kostja: United Airlines, Inc.

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, artikli 3 lõike 1 punkti a tuleb koostoimes artiklitega 6 ja 7 tõlgendada nii, et reisijal, kes on teinud ühenduse lennuettevõtja juures ühtse broneeringu ümberistumisega lennule, mis koosneb kahest lennust ning mis väljub liikmesriigi territooriumil asuvast lennujaamast ja mille sihtkoht on kolmandas riigis asuv lennujaam, kusjuures vahemaandumine toimub ühes teises selle kolmanda riigi lennujaamas, on õigus saada hüvitist ühenduseväliselt lennuettevõtjalt, kes teostas kogu selle lennu kõnealuse ühenduse lennuettevõtja nimel, kui reisija jõuab oma lõppsihtkohta rohkem kui kolme tunni pikkuse hilinemisega, mis tekkis selle lennu teisel lennul.
2. Teise küsimuse analüüsimisel ei ilmnenu ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada määruse nr 261/2004 kehtivust, arvestades rahvusvahelise tavaõiguse põhimõtet, et iga riigil on täielik ja eranditu suveräänsus oma õhuruumi üle.

(¹) ELT C 128, 12.4.2021.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Oberster Gerichtshofi eelotsusetaotlus – Austria) – J versus H Limited

(Kohtuasi C-568/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Õigusala koostöö tsiviilasjades – Kohtualluvus, kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine tsiviil- ja kaubandusajades – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Kohaldamisala – Artikli 2 punkt a – Mõiste „kohtuotsus“ – Teises liikmesriigis välja antud maksekäsk pärast kolmandas riigis tehtud kohtuotsuse hindamist võistlevas lihtmenetluses – Artikkel 39 – Täidetavus liikmesriikides)

(2022/C 213/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: J

Kostja: H Limited

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 2 punkti a ja artiklit 39 tuleb tõlgendada nii, et maksekäsu kohtumäärus, mille liikmesriigi kohus on teinud kolmandas riigis tehtud jõustunud kohtuotsuste alusel, kujutab endast kohtuotsust ja see on täidetav teistes liikmesriikides, kui see on tehtud päritoluliikmesriigis toimunud võistleva kohtumenetluse tulemusel ja see on tunnistatud seal täidetavaks, kuigi selle maksekäsu kohtumääruse tunnustamine kohtuotsuseks ei võta täitemenetluse võlgnikult õigust taotleda määruse artikli 46 kohaselt täitmisest keeldumist ühel määruse artiklis 45 loetletud põhjusel.

(¹) ELT C 28, 25.1.2021.

Euroopa Kohtu (viies koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Cour de cassationi eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – V A, Z A versus TP

(Kohtuasi C-645/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Õigusalane koostöö tsiviilasjades – Määrus (EL) nr 650/2012 – Artikkel 10 – Pärimisasjade kohtualluvus muudel juhtudel – Kadunu alaline elukoht tema surma hetkel riigis, kellele ei ole määrus (EL) nr 650/2012 siduv – Kadunu, kes oli teatava liikmesriigi kodanik ja kellel oli selles liikmesriigis vara – Selle liikmesriigi kohtu, kelle poole on pöördutud, kohustus omal algatusel kontrollida, kas on muudel juhtudel kohtualluvuse teostamise aluseid – Pärandi hooldaja määramine)

(2022/C 213/16)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kassaatorid: V A, Z A

Vastustaja: TP

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määruse (EL) nr 650/2012, mis käsitleb kohtualluvust, kohaldatavat õigust ning otsuste tunnustamist ja täitmist, ametlike dokumentide vastuvõtmist ja täitmist pärimisasjades ning Euroopa pärimistunnistuse loomist, artikli 10 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohus peab omal algatusel hindama, kas asi allub talle selles sättes sättes kohtualluvuse kohta muudel juhtudel ette nähtud eeskirja alusel, kui olukorras, kus tema poole on pöördutud selle määruse artiklis 4 sätestatud üldise kohtualluvuse eeskirja alusel, ta tuvastab, et ta ei ole viimati nimetatud sätte alusel pädev.

⁽¹⁾ ELT C 53, 15.2.2021.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Bundesfinanzhofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Y GmbH versus Hauptzollamt

(Kohtuasi C-668/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Ühine tollitariifistik – Kombineeritud nomenklatuur – Kauba klassifitseerimine – Rubriigid 1302, 3301 ja 3302 – Vanilje õlivaiguetraktid – Aktsiis – Direktiiv 92/83/EMÜ – Maksuvabastused – Artikli 27 lõike 1 punkt e – Mõiste „lõhna- ja maitseaine“ – Direktiiv 92/12/EMÜ – Euroopa Komisjoni aktsiisikomitee – Pädevus)

(2022/C 213/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Y GmbH

Vastustaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Hauptzollamt

Resolutsioon

1. Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta I lisas, mida on muudetud komisjoni 6. oktoobri 2015. aasta rakendusega (EL) 2015/1754, sisalduvat kombineeritud nomenklatuuri tuleb tõlgendada nii, et kaup, mis koosneb ligikaudu 85 % etanoolist, 10 % veest ja 4,8 % kuivjäägist ning mille keskmine vanilliinisisaldus on 0,5 % ja mis saadakse vanillikuprast etanooli abil ekstraheeritud vahesaaduse lahjendamisel vee ja alkoholiga standardimise eesmärgil, kuulub nomenklatuuri alamrubriiki 1302 19 05.
2. Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/83/EMÜ alkoholi ja alkoholsete jookide aktsiisimaksude struktuuri ühtlustamise kohta artikli 27 lõike 1 punkti e tuleb tõlgendada nii, et vanilje õlivaiku, mis kuulub määruse nr 2658/87 I lisas, mida on muudetud rakendusega 2015/1754, sisalduva kombineeritud nomenklatuuri alamrubriiki 1302 19 05, tuleb käsitada „lõhna- ja maitseainena“ selle sätte tähenduses, tingimusel et tegemist on koostisainega, mis annab teatavale tootele omase maitse või lõhna.

(¹) ELT C 72, 1.3.2021.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen eelotsusetaotlus – Itaalia) – KW (C-102/21), SG (C-103/21) versus Autonome Provinz Bozen

(Liidetud kohtuasjad C-102/21 ja C-103/21) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Riigiabi – Kava, mille alusel anti abi väikeste hüdroelektrijaamade ehitamiseks – Elektrivõrku ühendamata mägimajad ja kaitseonid – Euroopa Komisjoni luba – Kehtivuse lõppemine)

(2022/C 213/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: KW (C-102/21), SG (C-103/21)

Vastustaja: Autonome Provinz Bozen

Resolutsioon

1. Luba, mis anti komisjoni 25. juuli 2012. aasta otsusega C(2012) 5048 final riigiabi SA.32113 (2010/N) kohta – Itaalia: abikava, mis puudutab energiasäästu, kaugküttesüsteeme ja Alto Adige/Lõuna-Tirooli kaugete piirkondade elektrifitseerimist, kavale, mille alusel anti abi väikeste hüdroelektrijaamade ehitamiseks, ei kehtinud enam, kui Bolzano autonoomne provint KW-le ja SG-le toetusi andis.
2. ELTL artikli 108 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et Euroopa Komisjon ei pea liikmesriiki kohustama nõukogu 13. juuli 2015. aasta määruse (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks, artikli 1 punkti f tähenduses ebaseaduslikku abi tagasi nõudma.

(¹) ELT C 217, 7.6.2021.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi eelotsusetaotlus – Poola) – D. B. versus Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty

(Kohtuasi C-150/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Õiguslane koostöö kriminaalasjades – Vastastikune tunnustamine – Raamotsus 2005/214/JSK – Rahaliste karistuste täitmine – Artikli 1 punkti a alapunkt ii – Haldusasutuse tehtud rahalise karistuse määramise otsus – Otsus, mille peale võib esitada kaebuse prokurörile, kes saab juhiseid justiitsministrilt – Edasikaebamine eelkõige kriminaalasjades pädevasse kohtusse)

(2022/C 213/19)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Põhikohtuasja pooled

Kostja: D. B.

Menetluses osales: Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty

Resolutsioon

Nõukogu 24. veebruari 2005. aasta raamotsuse 2005/214/JSK rahaliste karistuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta (muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK) artikli 1 punkti a alapunkti ii tuleb tõlgendada nii, et lõplik otsus, millega määratakse füüsilisele isikule rahaline karistus ja mille on teinud muu asutus kui kohus otsuse teinud liikmesriigis, mille õigusakte rikkudes on toime pandud kuritegu, on nimetatud sätte tähenduses „otsus“, juhul kui selle liikmesriigi õigusnormid näevad ette, et selle otsuse peale esitatud kaebuse vaatab esmalt läbi justiitsministri haldusalas tegutsev prokurör ja kui prokurör jätab otsusega kaebuse rahuldamata, võib asjaomane isik seejärel pöörduda eelkõige kriminaalasjades pädevasse kohtusse, tingimusel et sellesse kohtusse pöördumine ei ole seatud sõltuvusse tingimustest, mis muudavad kohtusse pöördumise võimatuks või ülemäära raskeks.

⁽¹⁾ ELT C 329, 16.8.2021.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 7. aprilli 2022. aasta otsus (Amtsgericht Bottropi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Fuhrmann-2-GmbH versus B.

(Kohtuasi C-249/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 2011/83/EL – Artikli 8 lõige 2 – Elektrooniliselt sõlmitud kauplepingud – Kauplejal lasuv teavitamiskohustus – Nupule vajutamine või sellesarnase funktsiooni aktiveerimine, mis on mõeldud tellimuse esitamiseks koos maksekohustusega – Samasugune ühemõtteline väljend nagu väljend „tellimus koos maksekohustusega“ – Väljendi samasuguse hindamiseks ainult nupu või sellesarnase funktsiooni tähistuse arvessevõtmine)

(2022/C 213/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Bottrop

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Fuhrmann-2-GmbH

Kostja: B.

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ, artikli 8 lõike 2 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et selle kindlakstegemisel, kas väljend, mida kasutatakse kauglepingu elektrooniliselt sõlmimist puudutavas tellimisprotsessis tellimisenupul või sellesarnasel funktsioonil, nagu väljend „Vii broneering lõpule“, on samasugune kui väljend „tellimus koos maksekohustusega“ selle sätte tähenduses, tuleb aluseks võtta ainult nupu või sellesarnase funktsiooni tähistus.

(¹) ELT C 297, 26.7.2021.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia n° 20 de Barcelona (Hispaania) 6. augustil 2021 – F C C ja M A B versus Caixabank S.A., varem Bankia S.A.

(Kohtuasi C-484/21)

(2022/C 213/21)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia n° 20 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: F C C ja M A B

Kostja: Caixabank S.A., varem Bankia S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas [Euroopa Liidu põhiõiguste harta] artikliga 38, liidu õiguse tõhususe põhimõttega ning direktiivi 13/93 (¹) artikli 6 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1 on kooskõlas, et niisuguse ebaõiglase lepingutingimuse nagu kulutingimus finantstagajärgede suhtes nõude esitamise hagi aegumistähtaeg algab enne seda, kui see tingimus on ebaõigluse tõttu tühihiseks tunnistatud?
2. Kas [Euroopa Liidu põhiõiguste harta] artikliga 38, liidu õiguse tõhususe põhimõttega ning direktiivi 13/93 artikli 6 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1 on kooskõlas see, et ebaõiglase lepingutingimuse aegumistähtaaja alguseks määratakse kuupäev, mil kohus, kellel on pädevus kujundada kohtupraktikat, nagu Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus), tuvastab, et teatav lepingutingimus on ebaõiglane, olenemata sellest, kas konkreetne tarbija on sellest kohtuotsusest teadlik või mitte?
3. Kas [Euroopa Liidu põhiõiguste harta] artikliga 38 ning liidu õiguse tõhususe põhimõttega ning direktiivi 13/93 artikli 6 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1 on kooskõlas see, et pikaajalises lepingus nähakse ette, et hüpoteegi seadmise kulude nõudmise hagi aegumistähtaeg algab [kulude] tasumise hetkest, arvestades, et ebaõiglase lepingutingimuse õigusmõju on selleks ajaks ammendunud ja ei ole ohtu, et seda lepingutingimust kohaldatakse uuesti?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ, ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

**Wolfgang Kappesi 15. detsembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kümnes koda)
13. oktoobri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-429/20: Sedus Stoll AG versus Euroopa Liidu
Intellektuaalomandi Amet**

(Kohtuasi C-784/21 P)

(2022/C 213/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Wolfgang Kappes (esindajad: *Rechtsanwälte* B. Schneiders, J. Schneiders, T. Pfeifer ja N. Gottschalk)

Teised menetlusosalised: Sedus Stoll AG, Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 5. aprilli 2022. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

**Wolfgang Kappesi 15. detsembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kümnes koda)
13. oktoobri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-436/20: Sedus Stoll AG versus Euroopa Liidu
Intellektuaalomandi Amet**

(Kohtuasi C-785/21 P)

(2022/C 213/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Wolfgang Kappes (esindajad: *Rechtsanwälte* B. Schneiders, J. Schneiders, T. Pfeifer ja N. Gottschalk)

Teised menetlusosalised: Sedus Stoll AG, Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 5. aprilli 2022. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 20. detsembril
2021 – Bankia SA versus WE ja XA**

(Kohtuasi C-810/21)

(2022/C 213/24)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bankia SA

Kostjad: WE ja XA

Eelotsuse küsimused

1. Kas hagi puhul, mille eesmärk on panna maksma ebaõiglase lepingutingimuse (millega kohustatakse laenusaaajat kandma lepingu vormistamisega seotud kulud) tühisuse tuvastamisest tulenev tagasitäitmismõue, on direktiivi 93/13 (¹) artikli 6 lõikega 1 ning artikli 7 lõikega 1 kooskõlas kehtestada hagi esitamise aegumistähtjaks 10 aastat alates sellest, kui lepingutingimuse kohaldamine lakkab viimase makse tasumisega ehk hetkest, mil tarbija saab teada ebaõigluse tingivatest asjaoludest, või on vajalik, et tarbija omaks täiendavat teavet asjaolude õigusliku kvalifikatsiooni kohta?

Kui asjaolude õigusliku kvalifikatsiooni kohta teabe omamine on vajalik, siis kas aegumistähtaaja arvestuse alguseks peab olema olemas lepingutingimuse tühisuse küsimuses väljakujunenud kohtupraktika või võib liikmesriigi kohus võtta arvesse muid asjaolusid?

2. Kui tagasinõudehagi esitamiseks on pikk 10-aastane aegumistähtaeg, siis millisel hetkel peab tarbija olema teadlik ebaõiglasest lepingutingimusest ja talle direktiivist tulenevatest õigustest – kas enne aegumistähtaaja kulgema hakkamist või enne tähtaaja möödumist?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 20. detsembril 2021 – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA versus TB ja UK

(Kohtuasi C-811/21)

(2022/C 213/25)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Kostjad: TB ja UK

Eelotsuse küsimused

1. Kas hagi puhul, mille eesmärk on panna maksma ebaõiglase lepingutingimuse (millega kohustatakse laenusaaajat kandma lepingu vormistamisega seotud kulud) tühisuse tuvastamisest tulenev tagasitäitmisenõue, on direktiivi 93/13 (¹) artikli 6 lõikega 1 ning artikli 7 lõikega 1 kooskõlas kehtestada hagi esitamise aegumistähtajaks 10 aastat alates sellest, kui lepingutingimuse kohaldamine lakkab viimase makse tasumisega ehk hetkest, mil tarbija saab teada ebaõigluse tingivatest asjaoludest, või on vajalik, et tarbija omaks täiendavat teavet asjaolude õigusliku kvalifikatsiooni kohta?

Kui asjaolude õigusliku kvalifikatsiooni kohta teabe omamine on vajalik, siis kas aegumistähtaaja arvestuse alguseks peab olema olemas lepingutingimuse tühisuse küsimuses väljakujunenud kohtupraktika või võib liikmesriigi kohus võtta arvesse muid asjaolusid?

2. Kui tagasinõudehagi esitamiseks on pikk 10-aastane aegumistähtaeg, siis millisel hetkel peab tarbija olema teadlik ebaõiglasest lepingutingimusest ja talle direktiivist tulenevatest õigustest – kas enne aegumistähtaaja kulgema hakkamist või enne tähtaaja möödumist?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 20. detsembril 2021 – Banco Santander, SA versus OG

(Kohtuasi C-812/21)

(2022/C 213/26)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Banco Santander, SA

Kostja: OG

Eelotsuse küsimused

1. Kas hagi puhul, mille eesmärk on panna maksma ebaõiglase lepingutingimuse (millega kohustatakse laenusaaajat kandma lepingu vormistamisega seotud kulud) tühisuse tuvastamisest tulenev tagasitäitmisnõue, on direktiivi 93/13 (⁽¹⁾) artikli 6 lõikega 1 ning artikli 7 lõikega 1 kooskõlas kehtestada hagi esitamise aegumistähtjaks 10 aastat alates sellest, kui lepingutingimuse kohaldamine lakkab viimase makse tasumisega ehk hetkest, mil tarbija saab teada ebaõigluse tingivatest asjaoludest, või on vajalik, et tarbija omaks täiendavat teavet asjaolude õigusliku kvalifikatsiooni kohta?

Kui asjaolude õigusliku kvalifikatsiooni kohta teabe omamine on vajalik, siis kas aegumistähtaaja arvestuse alguseks peab olema olemas lepingutingimuse tühisuse küsimuses väljakujunenud kohtupraktika või võib liikmesriigi kohus võtta arvesse muid asjaolusid?

2. Kui tagasinõudehagi esitamiseks on pikk 10-aastane aegumistähtaeg, siis millisel hetkel peab tarbija olema teadlik ebaõiglasest lepingutingimusest ja talle direktiivist tulenevatest õigustest – kas enne aegumistähtaaja kulgema hakkamist või enne tähtaaja möödumist?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 20. detsembril 2021 – OK ja PI versus Banco Sabadell

(Kohtuasi C-813/21)

(2022/C 213/27)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: OK ja PI

Kostja: Banco Sabadell

Eelotsuse küsimused

1. Kas hagi puhul, mille eesmärk on panna maksma ebaõiglase lepingutingimuse (millega kohustatakse laenusaaajat kandma lepingu vormistamisega seotud kulud) tühisuse tuvastamisest tulenev tagasitäitmisnõue, on direktiivi 93/13 (⁽¹⁾) artikli 6 lõikega 1 ning artikli 7 lõikega 1 kooskõlas kehtestada hagi esitamise aegumistähtjaks 10 aastat alates sellest, kui lepingutingimuse kohaldamine lakkab viimase makse tasumisega ehk hetkest, mil tarbija saab teada ebaõigluse tingivatest asjaoludest, või on vajalik, et tarbija omaks täiendavat teavet asjaolude õigusliku kvalifikatsiooni kohta?

Kui asjaolude õigusliku kvalifikatsiooni kohta teabe omamine on vajalik, siis kas aegumistähtaaja arvestuse alguseks peab olema olemas lepingutingimuse tühisuse küsimuses väljakujunenud kohtupraktika või võib liikmesriigi kohus võtta arvesse muid asjaolusid?

2. Kui tagasinõudehagi esitamiseks on pikk 10-aastane aegumistähtaeg, siis millisel hetkel peab tarbija olema teadlik ebaõiglasest lepingutingimusest ja talle direktiivist tulenevatest õigustest – kas enne aegumistähtaaja kulgema hakkamist või enne tähtaaja möödumist?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (Belgia) 17. jaanuaril 2022 – VN versus Belgische Staat

(Kohtuasi C-34/22)

(2022/C 213/28)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: VN

Vastustaja: Belgische Staat

Eelotsuse küsimus

Kas 1992. aasta tulumaksuseadustiku (Wetboek van de inkomstenbelasting 1992) artikli 21 lõike 1 punkt 5 (muudetud 25. aprilli 2014. aasta seaduse mitmesuguste sätete kehtestamise kohta (Wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen) artikliga 170) on vastuolus ELTL artiklitega 56 ja 63 ning EMP lepingu artiklitega 36 ja 40, kuna kõnealune säte kehtib küll vahet tegemata Belgia residendist teenuseosutajate ja välisriigi residendist teenuseosutajate suhtes, kuid nõuab peale nende tingimuste täidetuse, mis sarnanevad WIB 1992 rakendamiseks vastu võetud kuningliku dekreediga (Koninklijk besluit tot uitvoering van het WIB 1992) artiklis 2 sätestatud tingimustega ja on tegelikult eriomased Belgia turule, eelkõige ka seda, et asjaomase EMP lepingu osalisriigi asutused kehtestavad analoogilised kriteeriumid, mis läheb kaugemale kohaliku järelevalve all olemisest ja direktiivi 94/19/EÜ (¹) kohase hoiuste tagamise skeemiga hõlmatuses ning muudab välisriigi teenuseosutajate jaoks teenuste pakkumise Belgias märkimisväärselt raskemaks?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiiv 94/19/EÜ hoiuste tagamise skeemide kohta (EÜT 1994, L 135, lk 5, ELT eriväljaanne 06/02, lk 252).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Craiova (Rumeenia) 28. jaanuaril 2022 – NR versus Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova

(Kohtuasi C-58/22)

(2022/C 213/29)

Kohtumenetluse keel: rumeeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Craiova

Põhikohtuasja pooled

Apellant-süüdistatav: NR

Teine pool: Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova

Eelotsuse küsimused

Kas *ne bis in idem* põhimõtet, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 50, koostoimes Rumeeniale kehtestatud kohustustega järgida komisjoni otsuses (Euroopa Komisjoni otsus 2006/928) loetletud eesmärgi, tuleb tõlgendada nii, et menetluse lõpetamise otsus, mille prokuratuur teeb pärast vastavas uurimises oluliste tõendite kogumist, välistab muu kriminaalmenetluse sama isiku suhtes sama teo eest, kuigi see on õiguslikult kvalifitseeritud teisiti, kuna otsus on jõustunud, välja arvatud juhtudel, mil tuvastatakse menetluse lõpetamise aluseks olnud asjaolu puudumine, või on ilmnenud uued faktid või asjaolud, millest tuleneb, et menetluse lõpetamise aluseks olnud asjaolu on ära langenud?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Saksamaa) 1. veebruaril 2022 – *RL versus Landeshauptstadt Wiesbaden*

(Kohtuasi C-61/22)

(2022/C 213/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: RL

Vastustaja: Landeshauptstadt Wiesbaden

Eelotsuse küsimus

Kas kohustus võtta sõrmejäljed ja salvestada need isikutunnistustele, nagu on sätestatud määruse (EL) 2019/1157⁽¹⁾ artikli 3 lõikes 5, on vastuolus liidu hierarhiliselt kõrgemal asetseva õigusega, eelkõige

- a) ELTL artikli 77 lõikega 3,
- b) Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8,
- c) isikuandmete kaitse üldmääruse⁽²⁾

artikli 35 lõikega 10, ning on seetõttu ühel nimetatud põhjustest kehtetu?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määruse (EL) 2019/1157 liidu kodanike isikutunnistuste ning vaba liikumise õigust kasutavatele liidu kodanikele ja nende pereliikmetele väljaantavate elamislubade turvalisuse suurendamise kohta (ELT 2019, L 188, lk 67).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1).

Euroopa Investeerimispanka 2. veebruaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 24. novembri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-370/20: *KL versus Euroopa Investeerimispank*

(Kohtuasi C-68/22 P)

(2022/C 213/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Investeerimispank (EIP) (esindajad: G. Faedo ja I. Zanin)

Teine menetlusosaline: KL

Apellandi nõuded

EIP palub oma apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:

- tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-370/20;
- kui Euroopa Kohus leiab, et kohtuasjas on võimalik teha otsus, rahuldada tema esimeses astmes esitatud nõuded;
- mõista mõlema astme kohtukulud välja KL-ilt.

Väited ja peamised argumendid

EIP esitab oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kaks väidet.

Esimene väide, mis jaguneb neljaks alaväiteks, puudutab töövõimetust käsitlevate EIP sise-eeskirjade ebaõiget tõlgendamist.

Esiteks rikkus Üldkohus õigusnormi seoses töövõimetuse mõistega, nagu see on ette nähtud EIP personalile kohaldatavate pensioniskeemi üleminekueeskirjade artiklis 46-1 ja EIP haldussätete artiklis 11.1. Leides, et töövõimetuse mõistet nimetatud artiklite tähenduses tuleb tõlgendada nii, et sellega peetakse silmas EIP teenistujat, kelle puhul on EIP moodustatud töövõimetuskomitee tuvastanud, et ta ei ole võimeline jätkama oma tööülesannete või samaväärsete tööülesannete täitmist selles asutuses, moonutas Üldkohus EIP sise-eeskirjade sõnastust ja sisu ning kasutas tõlgendust, mis on invaliidsuspensiooni kui sotsiaalkaitsemeetme eesmärgiga vastuolus.

Teiseks rikkus Üldkohus õigusnormi osas, milles ta välistas EIP moodustatud töövõimetuskomiteede pädevuse otsustada, kas panga teenistuja on võimeline täitma oma ülesandeid väljaspool panka üldisel tööturul.

Kolmandaks rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta tõlgendas pensioniskeemi üleminekueeskirjade artiklit 46-1 ja haldussätete artiklit 11.1 analoogselt Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikli 78 põhjendustele tuginedes.

Neljandaks rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta ei nõustunud pensioniskeemi üleminekueeskirjade artiklile 51-1 EIP antud tõlgendusega ega tõlgendanud seda artiklit koostoimes pensioniskeemi üleminekueeskirjade artikliga 46-1.

Teine väide, mis jaguneb kaheks alaväiteks, puudutab faktiliste asjaolude topeltmoonutamist.

Esiteks rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta pidas õiguslikult siduvaks töövõimetuskomitee dokumente, millele ei olnud kõik selle komitee liikmed alla kirjutanud.

Teiseks hindas Üldkohus töövõimetuskomitee arvamuse sisu ebaõigesti, kui ta leidis, et töövõimetuskomitee tuvastas, et apellant ei ole võimeline täitma oma tööülesandeid EIPs, samas kui töövõimetuskomitee kõikide liikmete allkirjastatud vormid näitasid, apellant ei ole töövõimetu.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrchní soud v Praze (Tšehhi Vabariik) 7. veebruaril 2022 – ALD
Automotive s.r.o. versus DY, võlgniku GEDEM-STAV a.s.-i pankrotihaldur**

(Kohtuasi C-78/22)

(2022/C 213/32)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrchní soud v Praze

Põhikohtuasja pooled

Apellant: ALD Automotive s.r.o.

Vastustaja: DY, võlgniku GEDEM-STAV a.s.-i pankrotihaldur

Eelotsuse küsimused

1. Millised kriteeriumid peavad olema täidetud, et nõuda – korduvaid või kestvaid teenuseid käsitlevate lepingute korral – 40 euro suurust minimaalset kindlasummalist hüvitist, mida on nimetatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/7/EL⁽¹⁾, hilinevad maksmisega võitlemise kohta äritehingute puhul, artikli 6 lõikes 1?
2. Kas liikmesriikide kohtud võivad eraõiguse üldpõhimõtete järgi keelduda rahuldamast selle direktiivi artikli 6 lõike 1 alusel esitatud nõuet?
3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis millistel tingimustel võivad liikmesriikide kohtud keelduda määramast direktiivi artikli 6 lõikes 1 nimetatud hüvitist?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiiv 2011/7/EL, hilinevad maksmisega võitlemise kohta äritehingute puhul (ELT 2011, L 48, lk 1.)

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Hispaania)
8. veebruaril 2022 – RTG versus Tuk Tuk Travel S.L.**

(Kohtuasi C-83/22)

(2022/C 213/33)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Põhikohtuasja pooled

Hageja: RTG

Kostja: Tuk Tuk Travel S.L.

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikli 169 lõiget 1 ja lõike 2 punkti a ning artikli 114 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus direktiivi 2015/2302, mis käsitleb pakettreise ja seotud reisikorraldusteenuseid⁽¹⁾, artikkel 5, kuna selles artiklis ei hõlma lepingueelne kohustuslik teave reisijale direktiivi artiklis 12 tunnustatud õigust vältimatute ja erakorraliste asjaolude korral, mis mõjutavad olulisel määral reisiteenuste osutamist, lõpetada leping enne reisi algust, saades kogu makstud raha tagasi?
2. Kas ELTL artiklitega 114 ja 169 ning direktiivi 2015/2302 artikliga 15 on vastuolus tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Ley de Enjuiciamiento Civil) artiklis 216 ja artikli 218 lõikes 1 sätestatud *ne ultra petita* põhimõtte ja vastavuse põhimõtte, mille kohaselt peavad otsused kohtulahendi resolutsioonis olema seotud hagi esitatud nõuetega, kohaldamisega, kui need menetluspõhimõtted võivad takistada hagejast tarbija täielikku kaitset?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2302, mis käsitleb pakettreise ja seotud reisikorraldusteenuseid ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/83/EL ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 90/314/EMÜ (ELT 2015, L 326, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Korneuburg (Austria) 9. veebruaril 2022 – TT
versus AK**

(Kohtuasi C-87/22)

(2022/C 213/34)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Korneuburg

Põhikohtuasja pooled

Määruskaebuse esitaja: TT

Vastustaja määruskaebuse menetluses: AK

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000⁽¹⁾, artiklit 15 tuleb tõlgendada nii, et asja sisuliseks arutamiseks pädeva liikmesriigi taotlus kohtualluvuse üleminekuks, kui ta leiab, et teise liikmesriigi kohtus, millega lapsel on eriline side, oleksid asja või selle konkreetse osa arutamiseks paremad võimalused, on vastuvõetav ka siis, kui teine liikmesriik on liikmesriik, kus on lapse harilik viibimiskoht pärast tema ebaseaduslikku äraviimist?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:

Kas määruse (EÜ) nr 2201/2003 artiklit 15 tuleb tõlgendada nii, et seal nimetatud kriteeriumid kohtualluvuse üleminekuks on ammendavad, ilma et arvesse tuleks võtta muid kriteeriume, pidades silmas 25. oktoobri 1980. aasta Haagi konventsiooni (rahvusvahelise lapseröövi suhtes tsiviilõiguse kohaldamise konventsioon) artikli 8 punkti f alusel algatatud menetlust?

⁽¹⁾ ELT 2003, L 338, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 243.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch
(Madalmaad) 22. veebruaril 2022 – X, Y ja nende kuus alaealist last versus Staatssecretaris van Justitie
en Veiligheid**

(Kohtuasi C-125/22)

(2022/C 213/35)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: X, Y ja nende kuus alaealist last

Vastustaja: Staatssecretaris van Justitie und Veiligheid

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2011/95⁽¹⁾ artiklit 15 koosmõjus selle direktiivi artikli 2 punktiga g ja artikliga 4 ning põhiõiguste harta artikliga 4 ja artikli 19 lõikega 2 tuleb tõlgendada nii, et küsimuse korral, kas taotleja vajab täiendavat kaitset, tuleb alati täielikult ja vastastikuselt uurida ja hinnata kõiki asjakohaseid aspekte, mis on seotud nii taotleja individuaalse olukorra ja isiklike asjaoludega kui ka üldise olukorraga päritoluriigis, enne kui selgitatakse, millist suure kahju kardetavat ilmingut saab nende aspektide põhjal tõendada?

2. Kui Euroopa Kohus vastab esimesele küsimusele eitavalt, siis kas taotleja individuaalse olukorra ja isiklike asjaolude hindamine direktiivi 2011/95 artikli 15 punkti c kohase hindamise raames, mille kohta Euroopa Kohus on juba selgitanud, et neid tuleb selle käigus arvesse võtta, on ulatuslikum kui individualiseerimise nõude kontrollimine Euroopa Inimõiguste Kohtu otsuse N. A. vs. Ühendkuningriik⁽²⁾ tähenduses? Kas neid aspekte saab arvesse võtta sama täiendava kaitse taotluse raames nii direktiivi 2011/95 artikli 15 punkti b kui ka selle direktiivi artikli 15 punkti c kohasel hindamisel?
3. Kas direktiivi 2011/95 artiklit 15 tuleb tõlgendada nii, et täiendava kaitse vajaduse hindamisel tuleb nn sujuvat skaalat, mille kohta Euroopa Kohus on juba selgitanud, et seda tuleb kasutada suure kahju kannatamise väidetava kartuse hindamisel direktiivi 2011/95 artikli 15 punkti c tähenduses, kasutada ka suure kahju kannatamise väidetava kartuse hindamisel selle direktiivi artikli 15 punkti b tähenduses?
4. Kas direktiivi 2011/95 artiklit 15 koosmõjus põhiõiguste harta artikliga 1, artikliga 4 ja artikli 19 lõikega 2 tuleb tõlgendada nii, et taotleja täiendava kaitse vajaduse hindamisel tuleb arvesse võtta humanitaarseid asjaolusid, mis on suurt kahju põhjustava osaleja tegevuse ja/või tegevusetuse otsene või kaudne tagajärg?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT 2011, L 337, lk 9).

⁽²⁾ Euroopa Inimõiguste Kohus, 17. juuli 2008, nr 25904/07, N. A. vs. Ühendkuningriik, ECLI:CE:ECHR:2008:0717JUD002590407.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia)
23. veebruaril 2022 – BV NORDIC INFO versus Belgische Staat**

(Kohtuasi C-128/22)

(2022/C 213/36)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: BV NORDIC INFO

Vastustaja: Belgische Staat

Eelotsuse küsimused

1. Kas kodakondsusdirektiivi 2004/38⁽¹⁾ artikleid 2, 4, 5, 27 ja 29, millega rakendatakse ELTL artikleid 20 ja 21, tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid (käesoleval juhul ministri 30. juuni 2020. aasta määrus, millega kehtestatakse erakorralised meetmed koroonaviiruse COVID-19 leviku tõkestamiseks (Ministerieel Besluit van 30 juni 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken) artiklid 18 ja 22 ministri 10. juuli 2020. aasta määruse artiklitega 3 ja 5 muudetud kujul), millega üldmeetme abil
 - kehtestatakse Belgia kodanikele ja nende pereliikmetele ning Belgia territooriumil elavatele liidu kodanikele ja nende pereliikmetele põhimõtteline riigist lahkumise keeld mittehädavajalike reiside korral Belgiast Euroopa Liidu ja Schengeni ala riikidesse, mis on epidemioloogiliste andmete põhjal koostatud värvikoodi järgi tähistatud punasega;
 - kehtestatakse Belgia kodakondsuseta liidu kodanikele ja nende pereliikmetele (kellel võib olla õigus elada Belgia territooriumil) riiki lubamise piirangud (nt karantiin ja testid) mittehädavajalike reiside korral Euroopa Liidu ja Schengeni ala riikidest Belgiasse, mis on epidemioloogiliste andmete põhjal koostatud värvikoodi järgi tähistatud punasega?

2. Kas Schengeni piirieskirjade⁽²⁾ artikleid 1, 3 ja 22 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid (käesoleval juhul ministri 30. juuni 2020. aasta määruse, millega kehtestatakse erakorralised meetmed koroonaviiruse COVID-19 leviku tõkestamiseks, artiklid 18 ja 22 ministri 10. juuli 2020. aasta määruse artiklitega 3 ja 5 muudetud kujul), millega kehtestatakse riigist lahkumise keeld mittehädavajalike reiside korral Belgiast Euroopa Liidu ja Schengeni ala riikidesse ning sisenemiskeeld nendest riikidest Belgiasse, mida võib mitte üksnes kontrollida ja rikkumiste eest karistada, vaid mida minister, linnapea ja politseijuht võivad ka omal algatusel ellu rakendada?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004, L 158, lk 77; ETL eriväljaanne 05/05, lk 46).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 562/2006, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad) (ELT 2006, L 105, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 1. märtsil 2022 – Kriminaalasi
järgmise isiku suhtes: süüdistatav⁵**

(Kohtuasi C-147/22)

(2022/C 213/37)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Kriminaalasi järgmise isiku suhtes:

Süüdistatav⁵

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta ([edaspidi] „harta“) artiklis 50 ja Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni [edaspidi „Schengeni rakenduskonventsioon“) artiklis 54 kehtestatud *ne bis in idem* põhimõttega on vastuolus niisuguse kriminaalmenetlus, mis on liikmesriigis algatatud sama isiku vastu, kelle vastu on samades tegudes teises liikmesriigis juba läbi viidud kriminaalmenetlus, mis lõpetati lõplikult prokuröri otsusega, millega anti korraldus eeluurimine lõpetada?
2. Kas [harta] artiklis 50 ja [Schengeni rakenduskonventsiooni] artiklis 54 sätestatud *ne bis in idem* põhimõttega on vastuolus ja lõplikult keelatud algatada ühes liikmesriigis sama isiku vastu samades tegudes kriminaalmenetlust – isegi kui pärast prokuratuuri otsust, millega antakse liikmesriigis korraldus kriminaalmenetlus (eeluurimine) lõpetada, on võimalik eeluurimist kuni kuriteo aegumiseni uuesti algatada – seetõttu, et prokuratuur ei ole pidanud põhjendatuks seda eeluurimist omal algatusel uuesti algatada?
3. Kas eeluurimine, mis on lõpetatud kahtlustatava suhtes, keda ei ole küsitletud uurimisalusena tema kaastoimepanijana kahtlustatavate toimepandud kuriteo kohta, on kooskõlas [harta] artiklis 50 ja [Schengeni rakenduskonventsiooni] artiklis 54 sätestatud *ne bis in idem* põhimõttega ja seda võib pidada piisavalt üksikasjalikuks ja ammendavaks, isegi kui selle isiku suhtes on algatatud eeluurimismenetlus kahtlustatavana ja eeluurimine lõpetati uurimisandmete põhjal, mis anti õigusabitöötajale alusel, samuti kaastoimepanijana kahtlustatavate pangakontode andmete ja uurimisalusena ülekuulamise põhjal?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 2. märtsil 2022 –
S, A, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie; teine menetluspool: United Nations High
Commissioner for Refugees**

(Kohtuasi C-151/22)

(2022/C 213/38)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: S, A, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Teine menetluspool: United Nations High Commissioner for Refugees

Eelotsuse küsimused

1. Kas kvalifitseerumisdirektiivi ⁽¹⁾ artikli 10 lõike 1 punkti e tuleb tõlgendada nii, et poliitilistest vaadetest põhjustatud tagakiusamisele võivad tugineda ka taotlejad, kes ainult väidavad, et esindavad ja/või väljendavad poliitilist arvamust, ilma et nad oleks oma viibimise ajal päritoluriigis ja alates viibimisest vastuvõtjariigis äranud kahtlust võimalikus tagakiusajas?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav ja järelikult piisab poliitiliste vaadetena kvalifitseerimiseks juba poliitilisest arvamusest, siis millist tähtsust tuleb varjupaigataotluse läbivaatamise ja hindamise raames, s.t. kontrollides, kui realistlik on selle taotleja väidetav hirm tagakiusamise ees, anda selle poliitilise arvamuse, põhihoiaku või veendumuse tugevusele ja välismaalase huvile sellest tuleneva tegevuse vastu?
3. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, kas siis kehtib standard, et need poliitilised vaated peavad olema sügavalt juurdunud, ning kui mitte, siis milline see standard on ja kuidas seda kohaldada?
4. Kui kehtib standard, mille kohaselt need poliitilised vaated peavad olema sügavalt juurdunud, siis kas taotlejalt, kes ei tõenda, et ta esindab sügavalt juurdunud poliitilisi vaateid, võib eeldada, et ta hoidub oma poliitilise arvamuse väljendamisest pärast päritoluriiki naasmist, et mitte äratada kahtlust võimalikus tagakiusajas?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT 2011, L 337, lk 9).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Nacional (Hispaania) 4. märtsil 2022 – Kriminaalasi
järgmise isiku suhtes: Juan**

(Kohtuasi C-164/22)

(2022/C 213/39)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Nacional

Kriminaalasi järgmise isiku suhtes:

Juan

Teine pool: Ministerio Fiscal

Eelotsuse küsimused

1. Kas käesolevas asjas on tegemist Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 50 ja Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni artikli 54 *bis in idem* olukorraga sellele mõistele Euroopa Kohtu praktikas antud ulatuse järgi või – kuna tegemist on ühe jätkuva süüteoga – kas seda tuleb, vastupidi, hinnata sellel kohtul vastavalt selles eelotsusetaotluses väljendatud põhimõtetele, sealhulgas karistuste liitmise vajaduse ja karistuste piirmäära kehtestamise põhimõttele vastavalt proportsionaalsuse kriteeriumidele.
2. Kui leitakse, et tegemist ei ole *bis in idem* olukorraga, kuna ei ole tegude täielikku samasust, siis kas selles eelotsusetaotluses esitatud kriteeriumide kohaselt:
 - A) Arvestades käesoleva juhtumi asjaolusid, kas Euroopa Liidu teiste riikide kohtuotsuste mõju piiramine, mis on sõnaselgelt ette nähtud 12. novembri 2014. aasta konstitutsioonilise seaduse 7/2014 varasemate kriminaalkaristuste alase teabevahetuse ning kriminaalasjades tehtud kohtuotsuste arvessevõtmise kohta Euroopa Liidus (Ley Orgánica 7/2014 de 12 de noviembre, sobre intercambio de información de antecedentes penales y consideración de resoluciones judiciales penales en la Unión Europea) artikli 14 lõikes 2, millega on üle võetud Euroopa õigusnormid, on nimelt kooskõlas nõukogu 24. juuli 2008. aasta raamotsusega 2008/675/JSK, mis käsitleb Euroopa Liidu liikmesriikides tehtud süüdimõistvate kohtuotsuste arvessevõtmist uutes kriminaalmenetlustes⁽¹⁾, ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikliga 45 ja artikli 49 lõikega 3 ning Euroopa Liidus kohtuotsuste vastastikuse tunnustamise põhimõttega?
 - B) Kas see, et Hispaania õiguses puudub menetlus või mehhanism, mis võimaldaks tunnustada Euroopa välisriigi kohtuotsuseid, karistusi liita ja kohandada või piirata, et tagada nende proportsionaalsus olukorras, kus välisriigi kohtuotsus samade tegude kohta – mis on vältava või seonduva kuriteo suhtes teiste tegudega, mille üle on kohut mõistetud Hispaanias ja mille kohta on olemas ka süüdimõistev kohtuotsus – on vastuolus harta artikliga 45 ja artikli 49 lõikega 3 koostoimes 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK⁽²⁾ artikli 4 lõikega 6 ning nõukogu 27. novembri 2008. aasta raamotsuse 2008/909/JSK⁽³⁾ vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta kriminaalasjades tehtud otsuste suhtes, millega määratakse vabadusekaotuslikud karistused või vabadust piiravad meetmed, nende Euroopa Liidus täideviimise eesmärgil, artikli 8 lõigetega 1 ja 2 ning Euroopa Liidus kohtuotsuste vastastikuse tunnustamise põhimõttega üldiselt?

⁽¹⁾ Nõukogu 24. juuli 2008. aasta raamotsus 2008/675/ÜVP, mis käsitleb Euroopa Liidu liikmesriikides tehtud süüdimõistvate kohtuotsuste arvessevõtmist uutes kriminaalmenetlustes (ELT 2008, L 220, lk 32).

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT 2002, L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34).

⁽³⁾ Nõukogu 27. novembri 2008. aasta raamotsus 2008/909/JSK vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta kriminaalasjades tehtud otsuste suhtes, millega määratakse vabadusekaotuslikud karistused või vabadust piiravad meetmed, nende Euroopa Liidus täideviimise eesmärgil (ELT 2008, L 327, lk 27).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Salzburg (Austria) 8. märtsil 2022 – JA versus
Würth Automotive GmbH**

(Kohtuasi C-177/22)

(2022/C 213/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Salzburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: JA

Kostja: Würth Automotive GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas hinnates hageja kui tarbija staatust määruse (EL) nr 1215/2012⁽¹⁾ artiklite 17 ja 18 tähenduses on määrav,
 - a) kas müügilepingu sõlmimise ajal ja vahetult pärast seda tegutses hageja menetluses viidatud graafilise ja veebidisaineri kutsealal üksnes palgatöötajana või vähemasti osaliselt ka vabakutselisena, ja
 - b) millisel eesmärgil hageja sõiduki soetas, kas üksnes eratarbimise käigus isiklike vajaduste rahuldamise eesmärgil või ka kutse- või majandustegevuse eesmärgil, isegi kui see on kavandatud alles tulevikuks?
2. Kas hageja ei saa enam tarbija staatusele tugineda juba seetõttu, et ta müüs sõiduki 2019. aasta augustis edasi, ja kas tähtsust omab selle tehingu kasumlikkus?
3. Kas hagejal puudub tarbija staatus juba seetõttu, et ta allkirjastas kostja vormil eelsõnastatud müügilepingu, mis sisaldas ostja kohta märkust „Ettevõtja ärinimi“ ja väiksemas kirjas pealkirja „Erikokkulepped“ all märkust „ettevõtjatevaheline tehing/tagasivõtmist ei toimu, garantiid ei anta/üleandmine pärast raha laekumist“, ilma et ta oleks esitanud sellele vastuväiteid ja viidanud tarbija staatusele?
4. Kas hageja staatuse määramise seisukohast võib oluline olla see, kuidas käitus tema elukaaslane, kes automüügiga tegeleva ettevõtjana vahendas sõiduki müüki ja kelle käitumise põhjal võis kostja järeldada, et hagejal on ettevõtja staatus?
5. Kas tarbija staatuse hindamisel võetakse hageja kahjuks arvesse, et esimese astme kohus ei suutnud tuvastada, miks erineb kirjalik müügileping ostja nimetuse osas varem hageja elukaaslase tehtud pakkumusest ning milline oli hageja elukaaslase ja kostja töötaja vaheliste telefonikõnede sisu?
6. Kas hageja kui tarbija staatuse määramise seisukohast omab tähtsust, et hageja elukaaslane uuris mõni nädal pärast sõiduki kättesaamist kostjalt telefoni teel võimalust märkida arvele käibemaks?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT 2012, L 351, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 10. märtsil 2022 – Saint-Louis Sucre
versus Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, SICA des betteraviers
d'Etrepagny**

(Kohtuasi C-183/22)

(2022/C 213/41)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Saint-Louis Sucre

Vastustajad: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, SICA des betteraviers d'Etrepagny

Eelotsuse küsimused

1. Kas 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1308/2013⁽¹⁾ artikli 153 lõike 1 punktis b sätestatud nõuet, mille kohaselt tuleb tootjaorganisatsiooni põhikirjas esitatud nõuet, et selle liikmed tohivad kuuluda „ainult ühte tootjaorganisatsiooni“, tõlgendada nii, et see kehtib ainult tootjaliikmete suhtes?
2. Kas selleks, et tagada määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 153 lõike 2 punktis c ette nähtud põhimõtte järgimine, mille kohaselt peavad tootjaorganisatsiooni liikmeks olevad tootjad demokraatlikult kontrollima oma organisatsiooni ja organisatsiooni otsuseid:
 - tuleb organisatsiooni liikmete sõltumatuse hindamisel arvesse võtta üksnes seda, kas nende kapital kuulub samale füüsilisele või juriidilisele isikule, või ka muid seoseid, nagu mittetootjatest liikmete kuulumine samasse ametiühingule liitu või tootjatest liikmete puhul juhtimisülesannete täitmine ühenduses?
 - on piisav selleks, et järeldada, et tootjatest liikmetel on tegelik kontroll organisatsiooni üle, sellest, kui liikmetel on häälteenamus, või tuleb kontrollida, kas arvestades tegelikult sõltumatute liikmete vahelist häälte jagunemist, võimaldab ühe või mitme mittetootjast liikme hääel neil isegi ilma häälteenamuseta kontrollida organisatsiooni tehtud otsuseid?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT 2013, L 347, lk 671).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 9. märtsil 2022 – Sad Trasporto Locale SpA versus Provincia autonoma di Bolzano

(Kohtuasi C-186/22)

(2022/C 213/42)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Sad Trasporto Locale SpA

Vastustaja: Provincia autonoma di Bolzano

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 1370/2007⁽¹⁾ artikli 1 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et seda määrust (EÜ) nr 1370/2007 ei kohaldata riigisisese ja rahvusvahelise avaliku mitmeliigilise reisijateveoteenuse osutamise suhtes kohaldada, kui esiteks sõlmitakse selle avaliku transporditeenuse osutamise kohta üks terviklik leping ning teenust osutatakse nii trammiga, köisraudteel kui ka köisteel, ja teiseks moodustab sellest teenusest, mille osutajaga sõlmitakse selle kohta üks terviklik leping, üle 50 % rööbastransport?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, leides nimelt, et määrust (EÜ) nr 1370/2007 saab riigisisese ja rahvusvahelise avaliku mitmeliigilise reisijateveoteenuse osutamise suhtes kohaldada, kui esiteks sõlmitakse selle avaliku transporditeenuse osutamise kohta üks terviklik leping ning teenust osutatakse nii trammiga, köisraudteel kui ka köisteel, ja teiseks moodustab sellest teenusest, mille osutajaga sõlmitakse selle kohta üks terviklik leping, üle 50 % rööbastransport, siis on järgmine küsimus: kas määruse (EÜ) nr 1370/2007 artikli 5 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et nende kohaselt tuleb sõltuva teenusepakujaga sõlmitud avaliku teenindamise otselepingu korral, mis hõlmab reisijate trammitransporti, kontrollida lepingu õiguslikku vormi, millest tulenevalt jäävad eelviidatud artikli 5 lõike 2 kohaldamisalast välja aktid, mis ei ole teenuste kontsessioonilepingu vormis?

3. Kui teisele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas direktiivi 2014/23/EL⁽²⁾ artikli 5 punkti 1 alapunkti b ja punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et teenuste osutamisega seotud äririski üleminek lepingu sõlminud teenuseosutajale tuleb välistada, kui sõlmitav leping: a) põhineb kogumaksumusel (*gross cost*) ning tulu jääb lepingu kohaselt hankijale; b) näeb ette, et teenuseosutaja ainus tegevustulu on hankija makstav tasu, mille suurus vastab osutatud teenuse mahule (välistades seega nõudlusega seotud riski); c) jätab hankija kanda nõudlusega seotud äririski (mis tuleneb tasude vähenemisest, kui teenuse maht väheneb varem kindlaksmääratud piirest rohkem), õigusliku riski (seoses õigus- või haldusnormide muutmisega ning viivitustega lubade ja/või tunnistuste väljastamisel pädevate isikute poolt), finantsriski (seoses tasude maksmata jätmise või hilinevad maksimisega, samuti tasude kohandamata jätmisega) ning vääraratu jõu riski (seoses teenuse osutamise tingimuste ettenägematu muutumisega); ning d) kannab lepingu sõlminud teenuseosutajale üle pakkumisega seotud äririski (mis tuleneb selliste tegurite kulude kõikumisest, mida teenuseosutaja ei kontrolli – energia, toorained, vahendid), töösuhetega seotud riski (mis tuleneb tööjõukulu muutumisest kollektiivlepingute alusel), juhtimisega seotud riski (mis tuleneb tegevuskulude negatiivsest dünaamikast valeprognnooside tõttu) ning sotsiaalset ja keskkondliku riski (mis tuleneb lepingu täitmisel tekkivatest õnnetusjuhtumitest teenuse osutamiseks vajaliku varaga)?
4. Kas ELTL artikli 107 lõiget 1 ja ELTL artikli 108 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et kui pädev kohalik asutus otsustab sõlmida avaliku reisijateveoteenuse osutamise otselepingu sõltuva teenusepakkujaga, siis avaliku teenindamise kohustuse eest makstav hüvitis kujutab endast riigiabi, mida tuleb ELTL artikli 108 lõike 3 kohaselt eelnevalt kontrollida, kui see hüvitis arvutatakse käitamiskulude põhjal, mis on küll seotud teenuse osutamisel prognoositavalt tekkivate vajadustega, kuid esiteks määratakse need kulud kindlaks senise teenuseosutaja – kes on lepingu pikendamise tulemusel olnud kontsessioonär üle kümne aasta – osutatud teenuse varasema maksumuse põhjal, ning teiseks tuginetakse nende kindlaksmääramisel kuludele või tasudele, mis on samuti seotud varasema lepinguga või igal juhul standardsete turuparameetritega, mis kehtivad selle sektori ettevõtjate kohta üldiselt?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70 (ELT 2007, L 315, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/23/EL, kontsessioonilepingute sõlmimise kohta (ELT 2014, L 94, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 11. märtsil 2022 – ME versus État belge

(Kohtuasi C-191/22)

(2022/C 213/43)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: ME

Vastustaja: État belge

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 7 ja 24 ning nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiivi 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta⁽¹⁾ [artikli 4 lõike 1 punkti c] ning võrdse kohtlemise ja õiguskindluse põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et need kohustavad liikmesriike võtma arvesse taasühendatava isiku vanust mitte perekonna taasühinemise taotluse esitamise, vaid pagulaseks tunnistatud taasühinemist taotleva isiku rahvusvahelise kaitse taotluse esitamise ajal ning asuma seisukohale, et taasühendatav on alaealine direktiivi 2003/86/EÜ artikli 4 [lõike 1 punkti c] tähenduses, kui ta oli alaealine hetkel, mil taasühinemist taotlev isik esitas oma varjupaigataotluse, kuid sai täisealiseks enne, kui taasühinemist taotlev isik sai pagulasseisundi ja enne kui esitati perekonna taasühinemise taotlus?

⁽¹⁾ ELT 2003, L 251, lk 12.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 11. märtsil 2022 – IB versus Regione Lombardia, Provincia di Pavia

(Kohtuasi C-196/22)

(2022/C 213/44)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: IB

Vastustajad: Regione Lombardia, Provincia di Pavia

Eelotsuse küsimused

1. Kas sätetega, mis sisalduvad nõukogu 30. juuni 1992. aasta määruses (EMÜ) nr 2080/92 ⁽¹⁾, millega kehtestatakse ühenduse kord metsamajandusmeetmete toetamiseks põllumajandussektoris, milles ei ole aga ette nähtud õiguste lõppemise ja karistuste korda, on nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EL, Euratom) nr 2988/95 ⁽²⁾ Euroopa ühenduste finantshuvide kaitsmise kohta sätteid arvestades vastuolus niisuguse riigisisese õigusnormi kohaldamine, mis näeb määruse 2080/92 sätteid rakendades ette, et abi andmisel tuvastatud eeskirjade eiramise korral lõpetatakse abi maksmine ja tagasi tuleb maksta summad, mis sellel alusel saadi?
2. Kui sellele küsimusele vastatakse eitavalt, kas siis on sätetega, mis sisalduvad nõukogu 30. juuni 1992. aasta määruses (EMÜ) nr 2080/92, millega kehtestatakse ühenduse kord metsamajandusmeetmete toetamiseks põllumajandussektoris, arvestades nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EL, Euratom) nr 2988/95 Euroopa Ühenduste finantshuvide kaitsmise kohta sätteid ja sama määruse põhjenduses 8 ette nähtud võrdsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid, vastuolus niisuguse riigisisese õigusnormi kohaldamine, mis näeb määruses 2080/92 kehtestatud sätteid rakendades ette, et abi andmisel tuvastatud eeskirjade eiramise korral lõpetatakse abi maksmine ja tagasi tuleb maksta summad, mis sellel alusel saadi, juhul kui metsastatud või parendatud pindala on 20 % väiksem kui pindala, millele abi taotleti ja maksti?
3. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, kas siis on sätetega, mis sisalduvad nõukogu 30. juuni 1992. aasta määruses (EMÜ) nr 2080/92, millega kehtestatakse ühenduse kord metsamajandusmeetmete toetamiseks põllumajandussektoris, arvestades nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EL, Euratom) nr 2988/95 Euroopa Ühenduste finantshuvide kaitsmise kohta sätteid, vastuolus niisuguse riigisisese õigusnormi tagasiulatuvalt kohaldamine, mis näeb määru- ses 2080/92 kehtestatud sätteid rakendades ette, et abi andmisel tuvastatud eeskirjade eiramise korral lõpetatakse abi maksmine ja tagasi tuleb maksta summad, mis sellel alusel saadi?
4. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, kas siis on sätetega, mis sisalduvad nõukogu 30. juuni 1992. aasta määruses (EMÜ) nr 2080/92, millega kehtestatakse ühenduse kord metsamajandusmeetmete toetamiseks põllumajandussektoris, arvestades nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EL, Euratom) nr 2988/95 sätteid, vastuolus see, kui riigisisest õigusnormi, mis näeb määruses 2080/92 kehtestatud sätteid rakendades ette, et abi andmisel tuvastatud eeskirjade eiramise korral lõpetatakse abi maksmine ja tagasi tuleb maksta summad, mis sellel alusel saadi, tõlgendatakse nii, et abi saajal on kohustus maksta tagasi kõik sellel alusel saadud summad, mitte üksnes need summad, mille ta sai aastatel, mille suhtes tuvastati pärast abi andmist eeskirjade eiramine?

⁽¹⁾ Nõukogu 30. juuni 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2080/92, millega kehtestatakse ühenduse kord metsamajandusmeetmete toetamiseks põllumajandussektoris (EÜT 1992, L 215, lk 96).

⁽²⁾ Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT 1995, L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rayonen sad Lukovit (Bulgaaria) 18. märtsil 2022 –
Kriminaalmenetlus**

(Kohtuasi C-209/22)

(2022/C 213/45)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rayonen sad Lukovit (Bulgaaria)

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

Rayonna prokuratura Lovech, teritorialno otdelenie Lukovit

Eelotsuse küsimused

1. Kas *olukord*, kus narkootiliste ainete valdamise alusel alustatud kriminaalmenetluses füüsilise isiku suhtes, kellega seoses on politseil narkootiliste ainete valdamise kahtlus, on rakendatud isiku läbivaatuses ja [asitõendite] konfiskeerimises seisnevad sunnimeetmed, kuulub direktiivi 2013/48/EL ⁽¹⁾, mis käsitleb õigust kaitsjale kriminaalmenetluses ja Euroopa vahistamismäärusega seotud menetlustes ning õigust lasta teavitada vabaduse võtmisest kolmandat isikut ja suhelda vabaduse võtmise ajal kolmandate isikutega ja konsulaarasutustega, ning direktiivi 2012/13/EL ⁽²⁾, milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet, *kohaldamisalasse*?
2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis milline staatus on sellisel isikul direktiivide tähenduses, kui riigisisene õigus ei näe ette „kahtlustatava“ staatust ja isikut ei ole ametliku teadaandega „süüdistatavana“ menetlusele allutatud, ja kas sellisele isikule tuleb anda õigus saada teavet ja õigus kaitsjale?
3. Kas seaduslikkuse põhimõttega ja meelevaldsuse keeluga on kooskõlas selline riigisisene õigusnorm nagu kriminaalmenetluse seadustiku (Nakazatelnoprotsesualen kodeks) artikli 219 lõige 2, mis näeb ette, et uurimisasutus võib isiku süüdistatavana menetlusele allutada ka protokoll koostamisega esimese tema suhtes tehtud menetlustoimingu kohta, kui riigisisene õigus ei näe ette „kahtlustatava“ staatust ja riigisisese õiguse kohaselt tekivad kaitseõigused alles alates ajast, mil isik ametlikult „süüdistatavana“ menetlusele allutatakse, kusjuures menetlusele allutamine on uurimisasutuse kaalutusotsus, ja kas selline riigisisene menetlus mõjutab direktiivi 2013/48/EL artikli 3 lõike 3 punktis b sätestatud õiguse kaitsjale tõhusat kasutamist ja olemust?
4. Kas liidu õiguse soovitava toime põhimõttega on kooskõlas riigisisene tava, mille kohaselt ei saa kohtueelses menetluses tõendite kogumiseks rakendatud sunnimeetmete, sealhulgas isiku läbivaatuse ja [asitõendite] konfiskeerimise kohtulikul kontrollil kontrollida, kas tegemist on kahtlustatavatele ja süüdistatavatele Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 47 ja 48, direktiiviga 2013/48/EL ja direktiiviga 2012/13/EL tagatud põhiõiguste piisavalt selge rikkumisega?
5. Kas õigusriigi põhimõttega on kooskõlas riigisesed õigusnormid ja riigisisene kohtupraktika, mille kohaselt ei ole kohtul õigust kontrollida isiku allutamist menetlusele süüdistatavana, kuigi just ja üksnes sellest vormilisest aktist sõltub, kas füüsilisele isikule tuleb tagada kaitseõigused, kui tema suhtes on kohtueelse uurimise eesmärgil rakendatud sunnimeetmeid?

⁽¹⁾ ELT 2013, L 294, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2012, L 142, lk 1.

**Mylan IRE Healthcare Ltd 4. aprillil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda)
26. jaanuari 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-303/16: Mylan IRE Healthcare versus komisjon**

(Kohtuasi C-237/22 P)

(2022/C 213/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Mylan IRE Healthcare Ltd (esindajad: advokaadid I. Vernimme ja L. Bidaine)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, UAB VVB

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- kui Euroopa Kohus leiab, et menetluse seis seda võimaldab, tühistada komisjoni 4. aprilli 2016. aasta rakendusotsus C(2016) 2083 final, mis puudutab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/83/EÜ artikli 29 raamistikus müügilube, mis on antud inimintervishoius kasutatavale ravimile Tobramycin VVB ja sarnastele nimetustele, mille toimeaine on tobramütsiin (vaidlustatud otsus); teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtusse;
- mõista hageja kohtukulud nii käesolevas menetluses kui esimeses kohtuastmes välja komisjonilt;
- jätta UAB VVB kohtukulud nii käesolevas menetluses kui esimeses kohtuastmes tema enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

Esimene väide, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 141/2000 harva kasutatavate ravimite kohta ⁽¹⁾ (edaspidi „harva kasutatavate ravimite määrus“) artikli 8 lõike 3 punkti c tähenduses mõiste „kliiniline paremus“ tõlgendamisel rikuti õigusnormi, eriti arvestades Üldkohtu tõlgendust mõiste „märkimisväärne kasu“ harva kasutatavate ravimite määruse artikli 3 tähenduses.

Teine väide, et Üldkohus ei põhjendanud piisavalt oma järeldust, et TOBI/Tobramycin VVB oli ohutum kui Tobo Podhaler valdava osa sihtrühma puhul, eriti arvestades vaidlustatud otsuse sisu.

⁽¹⁾ ELT 2000, L 18, lk 1.

**Scania AB, Scania CV AB, Scania Deutschland GmbH 8. aprillil 2022 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (kümnes koda laiendatud koosseisus) 2. veebruari 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas
T-799/17: Scania jt versus komisjon**

(Kohtuasi C-251/22 P)

(2022/C 213/47)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Scania AB, Scania CV AB, Scania Deutschland GmbH (esindajad: *advocaat* D. Arts, *avocate* F. Miotto, *advocate* N. De Backer, *advocaat* C.E. Schillemans, *advokater* C. Langenius, S. Falkner, L. Ulrichs, P. Hammarstiöld)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- täies ulatuses või osaliselt tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- täies ulatuses või osaliselt tühistada 27. septembri 2017. aasta otsus C(2017) 6467 final, milles käsitletakse ELTL artikli 101 ja Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) lepingu artikli 53 kohast menetlust (juhtum AT.39824 – Veokid) ja / või tühistada asjaomased trahvid või vähendada neid;
- või saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse uue otsuse tegemiseks, ja
- mõista Euroopa Komisjonilt välja esimese astme ja apellatsiooniaseme kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitavad apellandid neli järgmist väidet:

1. Apellatsioonkaebuse esimeses väites leiavad apellandid, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kuna ta ei tuvastanud, et kui komisjon tegi kokkuleppeotsuse⁽¹⁾ ja jätkas seejärel Scania suhtes uurimist sama tööühma kaudu, siis rikkus komisjon Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 1, nagu seda on tõlgendatud Euroopa Kohtu praktikas.
2. Apellatsioonkaebuse teises väites kinnitavad apellandid, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta luges Saksamaa tasandi tegevuse geograafilise ulatuse kogu EMP-le ulatuvaks, samas kui see oli piiratud Saksamaaga.
3. Apellatsioonkaebuse kolmandas väites on apellandid seisukohal, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta luges hulga tegusid kolmel erineval tasandil üheks rikkumiseks.
4. Teise võimalusena leiavad apellandid apellatsioonkaebuse neljandas väites, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jättis jõesse rahatrahvi, mis oli määratud aegunud teo eest.

⁽¹⁾ Komisjoni 19. juuli 2016. aasta otsus C(2016) 4673 final, milles käsitletakse ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohast menetlust (juhtum AT.39824 – Veokid).

**Euroopa Kohtu viienda koja presidendi 11. jaanuari 2022. aasta määrus (Bundesgerichtshofi
eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG versus E. Leinfelder
GmbH, TL, SW, WL**

(Kohtuasi C-62/21)⁽¹⁾

(2022/C 213/48)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Kohtu viienda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 189, 17.5.2021.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 30. märtsi 2022. aasta otsus – Daimler versus EUIPO (Mustal taustal asuvate kolmeharuliste tähtede kujutis I)

(Kohtuasi T-277/21) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu musttrimärgi taotlus – Mustal taustal asuvate kolmeharuliste tähtede kujutis I – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/2001 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2022/C 213/49)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Daimler AG (Stuttgart, Saksamaa) (esindaja: advokaat N. Siebertz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Schäfer ja E. Markakis)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 18. märtsi 2021. aasta otsuse (asi R 1895/2020-5) peale, mis käsitleb mustal taustal asuvate kolmeharuliste tähtede kujutise I musttrimärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Daimler AG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 278, 12.7.2021.

Üldkohtu 30. märtsi 2022. aasta otsus – Daimler AG versus EUIPO (Mustal taustal asuvate kolmeharuliste tähtede kujutis II)

(Kohtuasi T-278/21) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu musttrimärgi taotlus – Mustal taustal asuvate kolmetipuliste elementide kujutis II – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/2001 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2022/C 213/50)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Daimler AG (Stuttgart, Saksamaa) (esindaja: advokaat N. Siebertz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Schäfer ja E. Markakis)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 18. märtsi 2021. aasta otsuse (asi R 1896/2020-5) peale, mis käsitleb mustal taustal asuvate kolmeharuliste tähtede kujutise II musttrimärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Daimler AG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 278, 12.7.2021.

Üldkohtu 30. märtsi 2022. aasta otsus – Daimler AG versus EUIPO (Mustal taustal asuvate kolmeharuliste tähtede kujutis IV)

(Kohtuasi T-279/21) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu musttrimärgi taotlus – Mustal taustal asuvate kolmetipuliste elementide kujutis IV – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/2001 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2022/C 213/51)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Daimler AG (Stuttgart, Saksamaa) (esindaja: advokaat N. Siebertz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Schäfer ja E. Markakis)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 18. märtsi 2021. aasta otsuse (asi R 1898/2020-5) peale, mis käsitleb mustal taustal asuvate kolmeharuliste tähtede kujutise IV musttrimärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Daimler AG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 278, 12.7.2021.

Üldkohtu 30. märtsi 2022. aasta otsus – Daimler AG versus EUIPO (Mustal taustal asuvate kolmeharuliste tähtede kujutis III)

(Kohtuasi T-280/21) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu musttrimärgi taotlus – Mustal taustal asuvate kolmetipuliste elementide kujutis III – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/2001 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2022/C 213/52)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Daimler AG (Stuttgart, Saksamaa) (esindaja: advokaat N. Siebertz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Schäfer ja E. Markakis)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 18. märtsi 2021. aasta otsuse (asi R 1897/2020-5) peale, mis käsitleb mustal taustal asuvate kolmeharuliste tähtede kujutise III musttrimärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Daimler AG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 278, 12.7.2021.

Üldkohtu 30. märtsi 2022. aasta otsus – Copal Tree Brands versus EUIPO – Sumol + Compal Marcas (COPALLI)

(Kohtuasi T-445/21) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi COPALLI taotlus – Varasem siseriiklik sõnamärk COMPAL – Suhteline keeldumispõhjus – Maine kahjustamine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5 – Varasema kaubamärgi eristusvõime või maine ärakasutamine)

(2022/C 213/53)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Copal Tree Brands, Inc. (Oakland, California, Ühendriigid) (esindaja: advokaat B. Niemann Fadani)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: T. Frydendahl ja D. Gája)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Sumol + Compal Marcas SA (Carnaxide, Portugal) (esindaja: advokaat A. de Sampaio)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 25. mai 2021. aasta otsuse (asi R 1581/2020-2) peale, mis käsitleb Sumol + Compal Marcase ja Copal Tree Brandsi vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Copal Tree Brands, Inc-ilt.

⁽¹⁾ ELT C C 368, 13.9.2021.

Üldkohtu 24. märtsi 2022. aasta määrus – Di Taranto versus Euroopa Prokuratuur

(Kohtuasi T-368/21) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi – Institutsiooniline õigus – Tõhustatud koostöö Euroopa Prokuratuuri asutamisel – Määrus (EL) 2017/1939 – Euroopa Prokuratuuri Euroopa delegaatprokuröride nimetamine – Tuletatud õigusvastasus – Itaalia Vabariigi esitatud kandidaadid – Kandidaatide esitamine, mis on vaidlustatud riigisiseses kohtus – Vastuvõetamatus)

(2022/C 213/54)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Alessandro Di Taranto (Rooma, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Pellegrino)

Kostja: Euroopa Prokuratuur (esindajad: L. De Matteis ja T. Gut)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada Euroopa prokuröride kolleegiumi 3. mai 2021. aasta otsus nr 34/2021, millega nimetati 15 Euroopa Prokuratuuri Euroopa delegaatprokuröri Itaalia Vabariigis.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata.
2. Jätta kohtukulud Alessandro Di Taranto kanda.

(¹) ELT C 368, 13.9.2021.

Üldkohtu presidendi 23. veebruari 2022. aasta määrus – Atesos medical jt versus komisjon

(Kohtuasi T-764/21 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine – Meditsiiniseadmed – Direktiiv 93/42/EMÜ – Määrus (EL) 2017/745 – Kohaldamise peatamise taotlus – Kiireloomulisuse puudumine)

(2022/C 213/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Atesos medical AG (Aarau, Šveits) ja 7 teist hagejat, kelle nimed on toodud kohtumääruse lisas (esindaja: advokaadid M. Meulenbelt, B. Natens ja I. Willemyns)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Sanfrutos Cano, C. Hödlmayr ja C. Vollrath)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue peatada komisjoni tundmatu kuupäevaga ja avaldamata otsuse kohaldamine, mis näeb ette, et Schweizerische Vereinigung für Qualitäts- und Management Systeme nimetamine meditsiiniseadmete vastavushindamisasutuseks vastavalt nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiivile 93/42/EMÜ meditsiiniseadmete kohta (EÜT 1993, L 169, lk 1; ELT eriväljaanne 13/12, lk 82) on aegunud, ning et Schweizerische Vereinigung für Qualitäts- und Management Systeme kustutatakse volitatud ja nimetatud asutuste andmebaasist alates 28. septembrist 2021.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Kohtukulude osas tehakse otsus edaspidi.

Üldkohtu presidendi 31. märtsi 2022. aasta määrus – AL versus nõukogu

(Kohtuasi T-22/22 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine – Avalik teenistus – Ametnikud – Distiplinaarmenetlus – Teenistusest vabastamine – Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus – Kiireloomulisus – Fumus boni juris – Huvide kaalumine)

(2022/C 213/56)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: AL (esindaja: advokaat R. Rata)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bauer ja M. Alver)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue esiteks peatada järgmise otsuse täitmine: Euroopa Liidu Nõukogu 27. septembri 2021. aasta otsus, millega hagejale määrati distsiplinaarkaristusena teenistusest vabastamine alates 1. oktoobrist, ning teiseks nõue ennistada hageja ametnikuna teenistusse oma endisel ametikohal ja -ülesannetes.

Resolutsioon

1. Peatada järgmise otsuse täitmine: Euroopa Liidu Nõukogu 27. septembri 2021. aasta otsus, millega hagejale määrati distsiplinaarkaristusena teenistusest vabastamine alates 1. oktoobrist 2021.
2. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

Üldkohtu presidendi 30. märtsi 2022. aasta määrus – RT France versus nõukogu**(Kohtuasi T-125/22 R)**

(Ajutiste meetmete kohaldamine – Välis- ja julgeolekupoliitika – Piiravad meetmed, mis on võetud seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas – Teatud meediakanalite edastamistegevuse peatamine – Kohaldamise peatamise taotlus – Kiireloomulisuse puudumine – Huvide kaalumine)

(2022/C 213/57)*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: RT France (Boulogne-Billancourt, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat E. Piwnica)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Lejeune, R. Meyer ja S. Emmerechts)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue peatada nõukogu 1. märtsi 2022. aasta otsuse (ÜVJP) 2022/351, millega muudetakse otsust 2014/512/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas (ELT 2022, L 65, lk 5), ja nõukogu 1. märtsi 2022. aasta määruse (EL) 2022/350, millega muudetakse määrust (EL) nr 833/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas (ELT 2022, L 65, lk 1), kohaldamine hagejat puudutavas osas.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
 2. Vajadus teha otsus Euroopa Komisjoni, Belgia Kuningriigi, Prantsuse Vabariigi ja Poola Vabariigi menetlusse astumise avalduste kohta on ära langenud.
 3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi, välja arvatud kohtukulude osas, mis tekkisid Euroopa Komisjonil, Belgia Kuningriigil, Prantsuse Vabariigil ja Poola Vabariigil. Nemad kannavad ise oma menetlusse astumise avaldusega seotud kohtukulud.
-

25. märtsil 2022 esitatud hagi – Ryanair versus komisjon**(Kohtuasi T-164/22)**

(2022/C 213/58)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Ryanair DAC (Swords, Iirimaa) (esindajad: advokaadid E. Vahida, F.-C. Lapr v te, V. Blanc, D. Pérez de Lamo ja S. Rating)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 21. detsembri 2021. aasta otsus (EL) riigiabi asjas SA.63402 (2021/N) – Portugal – COVID-19: Kahju h vitamine TAP-le II;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi p h nduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et komisjon kohaldas vääralt ELTL artikli 107 lõike 2 punkti b ja tegi ilmse hindamisvea, kui ta hindas abi proportsionaalsust COVID-19 pandeemia põhjustatud kahjuga.
2. Teine väide, et otsus rikub ELTL erisätteid ja liidu õiguse üldpõhimõtteid, millele tugineb lennutranspordi liberaliseerimine liidus alates 1980ndate lõpust (st diskrimineerimiskeeld, teenuste osutamise vabadus ja asutamisvabadus).
3. Kolmas väide, et vaatamata tõsistele raskustele jättis komisjon ametliku uurimismenetluse algatamata ja rikkus hageja menetlusõigusi.
4. Neljas väide, et kostja rikkus oma p h ndamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 296 lõikest 2.

6. aprillil 2022 esitatud hagi – Pharol versus komisjon**(Kohtuasi T-181/22)**

(2022/C 213/59)

*Kohtumenetluse keel: portugali***Pooled**

Hageja: Pharol, SGPS, SA (Lissabon, Portugal) (esindajad: advokaadid N. Mimoso Ruiz ja L. Bettencourt Nunes)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnustada hageja p h ndatud huvi ELTL artikli 263 alusel käesoleva tühistamishagi esitamiseks;

- tunnistada käesolev tühistamishagi õiguspäraseks ja vastuvõetavaks ELTL artikli 263 alusel;
- tühistada ELTL artikli 264 alusel 25. jaanuari 2022. aasta otsus C(2022) 324 final, millega muudetakse 23. jaanuari 2013. aasta otsust C(2013) 306 final Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 101 sätestatud menetluse kohta (AT.39839 – Telefónica ja Portugal Telecom);
- teise võimalusena ja samuti ELTL artikli 264 alusel vähendada osutatud põhjustel hagejale vaidlustatud otsuse artiklis 1 määratud trahvi;
- mõista kohtukulud ja hagejale tekkinud kulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et eiratud on Üldkohtu otsuses sisalduvaid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid. Hageja väidab, et 25. jaanuari 2022. aasta otsus C(2022) 324 final, millega muudetakse 23. jaanuari 2013. aasta otsust C(2013) 306 final Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 101 sätestatud menetluse kohta (AT.39839 – Telefónica ja Portugal Telecom), kujutab endast konkurentsikeelu uut tõlgendust, millest tulenevalt on eiratud Üldkohtu otsuse faktilisi ja õiguslikke hinnanguid ja seadusjõudu, mistõttu tuleb vaidlustatud otsus tühistada.
2. Teine väide, et rikutud on olulisi menetlusnorme ja Pharoli kaitseõigusi, kuna komisjon ei saatnud vastuväiteteatist. Hageja väidab, et kuna konkurentsikeelule anti uus tõlgendus, mis puudutab hinnanguid rikkumise ulatuse kohta, oleks komisjon pidanud saatma uue vastuväiteteatise, mistõttu on ta rikkunud olulisi menetlusnorme ja hageja kaitseõigusi, mis põhjendavad vaidlustatud otsuse tühistamist.
3. Kolmas väide, et rikkumisega seotud müügi väärtuse kindlaksmääramisel on tehtud viga. Täpsemalt väidab hageja, et potentsiaalse konkurentsi olemasolu analüüsimisel selleks, et teha täpselt kindlaks rikkumisega otseselt või kaudselt seotud müük, on esmatahtis tegelik võimalus asjaomasele turule siseneda, st turule sisenemise ületamatute tõkete puudumine, ning kui see võimalus on, siis ettevõtja tegelike ja konkreetsete võimaluste olemasolu igale turule siseneda, ilma et piisaks sellest, et komisjon tuvastab vaidlustatud otsuses – vääralt – ületamatute tõkete puudumise.

8. aprillil 2022 esitatud hagi – Ryanair versus komisjon

(Kohtuasi T-185/22)

(2022/C 213/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ryanair (Swords, Iirimaa) (esindajad: advokadid E. Vahida, F.-C. Laprèvote, V. Blanc, D. Pérez de Lamo ja S. Rating)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 22. detsembri 2021. aasta otsus (EL) riigiabi asjas SA.100121 (2021/N) – Portugal – COVID-19: Kahju hüvitamine TAP-le III;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et komisjon kohaldas vääralt ELTL artikli 107 lõike 2 punkti b ja tegi ilmse hindamisvea, kui ta hindas abi proportsionaalsust COVID-19 pandeemia põhjustatud kahjuga.
2. Teine väide, et otsus rikub ELTL erisätteid ja liidu õiguse üldpõhimõtteid, millele tugineb lennutranspordi liberaliseerimine liidus alates 1980ndate lõpust (st diskrimineerimiskeeld, teenuste osutamise vabadus ja asutamisvabadus).
3. Kolmas väide, et vaatamata tõsistele raskustele jättis komisjon ametliku uurimismenetluse algatamata ja rikkus hageja menetlusõigusi.
4. Neljas väide, et kostja rikkus oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 296 lõikest 2.

12. aprillil 2022 esitatud hagi – BNP Paribas versus Euroopa Keskpang

(Kohtuasi T-186/22)

(2022/C 213/61)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: BNP Paribas (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja M. Dalon)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EKP 2. veebruari 2022. aasta otsuse nr EKP-SSM-2022-FRBNP-7 (koos lisadega) punkt 1.10 ja punktid 3.10.1–3.10.8 osas, milles nähakse ette meetmed hoiuste tagamise skeemidega või kriisilahendusfondidega seotud tagasivõtmatute maksekohustuste suhtes;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt;
- võtta vastavalt kodukorra artiklitele 88 ja 89 menetlust korraldav meede tagamaks, et EKP esitab teiste pangandusasutuste suhtes 2021. aastaks tehtud tagasivõtmatuid maksekohustusi käsitlevad otsused, eelkõige need, mis puudutavad teisi Prantsuse pangandusasutusi.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

- Esimene väide, et on tehtud õiguslik viga ja rikutud ELTL artiklit 266. Hageja väidab selles osas, et kuna EKP kehtestas vaidlustatud otsuses üldpõhimõttelise meetme, mis põhineb kaalutlustel, mis ei võta arvesse tema individuaalset usaldatavusolukorda, siis ületas EKP talle määrusega nr 1024/2013 ⁽¹⁾ antud volitusi, nagu neid on täpsustatud Euroopa Liidu Üldkohtu kohtupraktikas.

- Teine väide, et on tehtud ilmne hindamisviga ja rikutud hea halduse põhimõtet. Hageja leiab, et kuna EKP ei võtnud arvesse kõiki tema konkreetset olukorda iseloomustavaid asjakohaseid tegureid, tegi ta väärad järeldused usaldatavusriskide kohta, mis tulenevad tagasivõtmatute maksekohustuste kasutamisest tema konkreetses olukorras.
- Kolmas väide, et on rikutud õigusnormi, kuna liidu õiguse sätteid, mis reguleerivad tagasivõtmatute maksekohustuste kasutamist, on kaotanud oma soovitava toime. Kuna EKP lähtus oma analüüsis põhimõttelistest kaalutlustest, mis võiksid viia üksnes nõudmiseni, et tagasivõtmatud maksekohustused tuleb täielikult maha arvata esimese taseme põhiomavahenditest, tähendab see, et Euroopa Liidu õiguse sätteid, mis lubavad krediitiasutustel kasutada tagasivõtmatuid maksekohustusi selleks, et täita osa oma kohustustest kriisilahendusfondide ja hoiuste tagamise skeemide ees, kaotavad oma soovitava toime.
- Neljas väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet, kuna EKP kohaldas hageja suhtes mahaarvamismeedet, mis oli tema usaldatavusolukorda arvestades põhjendamatu ja ebaproportsionaalne.

(¹) Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpankale eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, p. 63).

12. aprillil 2022 esitatud hagi – BPCE jt versus Euroopa Keskpank

(Kohtuasi T-187/22)

(2022/C 213/62)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: BPCE (Pariis, Prantsusmaa) ja 52 teist hagejat (esindajad: advokaadid A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja M. Dalon)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EKP 2. veebruari 2022. aasta otsuse nr ECB-SSM-2022-FRBPC-10 (koos lisadega) punkt 1.3 ja punktid 3.3.1–3.3.8 osas, milles nähakse ette meetmed hoiuste tagamise skeemidega või kriisilahendusfondidega seotud tagasivõtmatute maksekohustuste suhtes;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt;
- võtta vastavalt kodukorra artiklitele 88 ja 89 menetlust korraldav meede tagamaks, et EKP esitab teiste pangandusasutuste suhtes 2021. aastaks tehtud tagasivõtmatuid maksekohustusi käsitlevad otsused, eelkõige need, mis puudutavad teisi Prantsuse pangandusasutusi.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi toetuseks esitavad hagejad neli väidet, mis on identsed või sarnased kohtuasjas T-186/22: BNP Paribas vs. EKP esitatud väidetega.

12. aprillil 2022 esitatud hagi – Crédit agricole SA jt versus Euroopa Keskepank**(Kohtuasi T-188/22)**

(2022/C 213/63)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hagejad: Crédit agricole SA (Montrouge, Prantsusmaa) ja 63 teist hagejat (esindajad: advokaadid A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja M. Dalon)

Kostja: Euroopa Keskepank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EKP 2. veebruari 2022. aasta otsuse nr ECB-SSM-2022-FRCAG-5 (koos lisadega) punkt 1.5 ja punktid 3.5.1–3.5.8 osas, milles nähakse ette meetmed hoiuste tagamise skeemidega või kriisilahendusfondidega seotud tagasivõtmatute maksekohustuste suhtes;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt;
- võtta vastavalt kodukorra artiklitele 88 ja 89 menetlust korraldav meede tagamaks, et EKP esitab teiste pangandusasutuste suhtes 2021. aastaks tehtud tagasivõtmatuid maksekohustusi käsitlevad otsused, eelkõige need, mis puudutavad teisi Prantsuse pangandusasutusi.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi toetuseks esitavad hagejad neli väidet, mis on identsed või sarnased kohtuasjas T-186/22: BNP Paribas vs. EKP esitatud väidetega.

12. aprillil 2022 esitatud hagi – Confédération nationale du Crédit Mutuel jt versus Euroopa Keskepank**(Kohtuasi T-189/22)**

(2022/C 213/64)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hagejad: Confédération nationale du Crédit Mutuel (Paris, Prantsusmaa) ja 37 teist hagejat (esindajad: advokaadid A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja M. Dalon)

Kostja: Euroopa Keskepank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EKP 2. veebruari 2022. aasta otsuse nr ECB-SSM-2022-FRCMU-6 (koos lisadega) punkt 1.4 ja punktid 3.4.1–3.4.8 osas, milles nähakse ette meetmed hoiuste tagamise skeemidega või kriisilahendusfondidega seotud tagasivõtmatute maksekohustuste suhtes;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt;
- võtta vastavalt kodukorra artiklitele 88 ja 89 menetlust korraldav meede tagamaks, et EKP esitab teiste pangandusasutuste suhtes 2021. aastaks tehtud tagasivõtmatuid maksekohustusi käsitlevad otsused, eelkõige need, mis puudutavad teisi Prantsuse pangandusasutusi.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi toetuseks esitavad hagejad neli väidet, mis on identsed või sarnased kohtuasjas T-186/22: BNP Paribas vs. EKP esitatud väidetega.

**12. aprillil 2022 esitatud hagi – Banque postale versus Euroopa Keskpank
(Kohtuasi T-190/22)**

(2022/C 213/65)

Kohtumenethuse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: La Banque postale (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Gosset Grainville, M. Trabucchi ja M. Dalon)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EKP 2. veebruari 2022. aasta otsuse nr ECB-SSM-2022-FRBPL-1 (koos lisadega) punkt 1.2 ja punktid 3.2.1–3.2.8 osas, milles nähakse ette meetmed hoiuste tagamise skeemidega või kriisilahendusfondidega seotud tagasivõtmataute maksekohustuste suhtes;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt;
- võtta vastavalt kodukorra artiklitele 88 ja 89 menetlust korraldav meede tagamaks, et EKP esitab teiste pangandusasutuste suhtes 2021. aastaks tehtud tagasivõtmataute maksekohustusi käsitlevad otsused, eelkõige need, mis puudutavad teisi Prantsuse pangandusasutusi.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi toetuseks esitavad hagejad neli väidet, mis on identsed või sarnased kohtuasjas T-186/22: BNP Paribas vs. EKP esitatud väidetega.

**12. aprillil 2022 esitatud hagi – Société générale versus Euroopa Keskpank
(Kohtuasi T-191/22)**

(2022/C 213/66)

Kohtumenethuse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Société générale (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Gosset Grainville, M. Trabucchi ja M. Dalon)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EKP 2. veebruari 2022. aasta otsuse nr ECB-SSM-2022-FRSOG-7 (koos lisadega) punkt 1.6 ja punktid 3.6.1–3.6.8 osas, milles nähakse ette meetmed hoiuste tagamise skeemidega või kriisilahendusfondidega seotud tagasivõtmataute maksekohustuste suhtes;

- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt;
- võtta vastavalt kodukorra artiklitele 88 ja 89 menetlust korraldav meede tagamaks, et EKP esitab teiste pangandusametuste suhtes 2021. aastaks tehtud tagasivõtmataid maksekohustusi käsitlevad otsused, eelkõige need, mis puudutavad teisi Prantsuse pangandusametusi.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi toetuseks esitavad hagejad neli väidet, mis on identsed või sarnased kohtuasjas T-186/22: BNP Paribas vs. EKP esitatud väidetega.

15. aprillil 2022 esitatud hagi – OT versus nõukogu

(Kohtuasi T-193/22)

(2022/C 213/67)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: OT (esindajad: advokaadid J.-P. Hordies ja C. Sand)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 15. märtsi 2022. aasta rakendusmäärus (EL) 2022/427, millega rakendatakse määrust (EL) nr 269/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2022, L 87, lk 1), hagejat puudutavas osas;
- tühistada nõukogu 15. märtsi 2022. aasta otsus (ÜVJP) 2022/429, millega muudetakse otsust 2014/145/ÜVJP, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2022, L 87, lk 44), hagejat puudutavas osas;
- mõista kohtukulud, sh hagejal tekkinud kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et nõukogu 25. veebruari 2022. aasta määruse (EL) 2022/330, millega muudetakse määrust (EL) nr 269/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Ukraina territoriaalset terviklikkust, suveräänsust ja sõltumatust kahjustava või ohustava tegevusega (ELT 2022, L 51, lk 1), artikli 1 punktid d ja g on õigusvastased ning on rikutud võrdse kohtlemise, õiguskindluse ja hea halduse põhimõtteid.
2. Teine väide, et on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 7 ja 24, New Yorgi laste õiguste konventsiooni artikleid 2 ja 3 ning inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklit 8.
3. Kolmas väide, et on rikutud põhjendamiskohustust.
4. Neljas väide, et on rikutud kaitseõigusi.

5. Viies väide, et faktide hindamisel on tehtud ilmne viga.
6. Kuues väide, et on rikutud proportsionaalsuse üldpõhimõtet.
7. Seitsmes väide, et on ebaproportsionaalselt rikutud omandiõigust, ettevõtlusvabadust ja õigust tegutseda kutsealal.

Üldkohtu 28. märtsi 2022. aasta määrus – El Corte Inglés versus EUIPO – Rimex Trading (UNK UNIK)

(Kohtuasi T-144/21) ⁽¹⁾

(2022/C 213/68)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Viienda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 163, 3.5.2021.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET